

BEYOND
ZOOM

RAPORT

na temat istniejących rozwiązań online i hybrydowych

Co-funded by
the European Union

Raport został przygotowany w ramach projektu: Beyond Zoom realizowanego w ramach programu Erasmus+. Jego celem jest wsparcie transformacji cyfrowej poprzez zwiększenie kompetencji i zdolności edukatorów VET do zapewnienia wysokiej jakości oferty szkoleniowej dostępnej zarówno online, offline, jak i w formie hybrydowej.

Informacje o projekcie: <https://beyzo.eu/>

Numer projektu: 2021-2-DE02-KA220-VET-000049017

Projekt realizowany w ramach Akcji KA220-VET - Partnerstwa współpracy w dziedzinie kształcenia i szkolenia zawodowego, Nabór 2021, Runda 2

Autor: Anna Waligóra, dr, Michał Kozak

Autorzy streszczeń seminariów: Sonia Andreou, prof. Colla Jean MacDonald, Martin Barthel, Ilkka Vuolaslempi, Rosaria Lagrutta, Francesco Santoro, Regina O'Brien, Sinead Mulvaney, Murray Thexton, Jarosław Wypyszyński, Anna Waligóra, William Easton, Jesper Eng.

Konsultacje merytoryczne: Paulina Zglińska

Korekta tłumaczenia: Michael Ward

Autor: Anna Waligóra, dr Michał Kozak

Autorzy streszczeń seminariów: Sonia Andreou, Prof. Colla Jean MacDonald, Martin Barthel, Ilkka Vuolaslempi, Rosaria Lagrutta, Francesco Santoro, Regina O'Brien, Sinead Mulvaney, Murray Thexton, Jarosław Wypyszyński, Anna Waligóra, William Easton, Jesper Eng.

Konsultacje merytoryczne: Paulina Zglińska

Korekta tłumaczenia: Michael Ward

Instytucja partnerskie:

Comparative Research Network e.V. (Niemcy)

Stowarzyszenie Na Rzecz Spółdzielni Socjalnych (Polska)

IREFORR (Włochy)

Changemaker Education (Szwecja)

Mullingar Employment Action Group (Irlandia)

Innoved (Grecja)

University of Cyprus (Cypr)

Kontakt:

Comparative Research Network e.V.

www.crnonline.de

central@crnonline.de

Belziger Str. 60

10823 Berlin, Germany

Broszura została zredagowana i opublikowana w ramach partnerstwa strategicznego Erasmus+ Beyond Zoom- 2021-2-DE02-KA220-VET-000049017

Zastrzeżenia

Program Erasmus Plus jest finansowany przez Unię Europejską. Wsparcie Komisji Europejskiej przy tworzeniu tej publikacji nie stanowi poparcia dla treści, które odzwierciedlają jedynie poglądy autorów, a Komisja nie może być pociągana do odpowiedzialności za jakiegokolwiek wykorzystanie zawartych w niej informacji.

Linki zewnętrzne w ebooku są udostępniane wyłącznie dla wygody i w celach informacyjnych; nie stanowią one poparcia ani zatwierdzenia przez partnerów projektu jakichkolwiek produktów, usług lub opinii korporacji, organizacji lub osób fizycznych. Zespół projektowy nie ponosi żadnej odpowiedzialności za dokładność, legalność lub zawartość strony zewnętrznej lub kolejnych linków. W celu uzyskania odpowiedzi na pytania dotyczące zawartości witryny zewnętrznej należy skontaktować się z tą witryną. Obrazy wyświetlane w niniejszej broszurze są własnością odpowiednich fotografów lub twórców. OBRAZY NIE MOGĄ BYĆ POWTÓRNIIE WYŚWIELANE BEZ ZEZWOLENIA FOTOGRAFA LUB TWÓRCY. Skontaktuj się z twórcą, jeśli chcesz uzyskać reprodukcję obrazu lub jeśli chcesz uzyskać pozwolenie na ponowne wyświetlenie obrazu na innej stronie internetowej. Aby uzyskać informacje na temat twórców, należy skontaktować się z koordynatorem projektu za pośrednictwem powyższego adresu.

Ostatnia aktualizacja: 23 Marca 2024

**Comparative
Research
Network:**

Co-funded by
the European Union

SPIS TREŚCI

Wprowadzenie	4
Podsumowanie projektu	6
Metoda	8
Podsumowanie seminariów	12
Rzemiosło asynchronicznego nauczania w klasie online, Dr. Sonia Andreou, Cypr	12
Wskazówki dotyczące skutecznego nauczania online: najlepsze praktyki i wnioski, prof. McDonald, Cypr	15
Adaptacja do zmian: Media People's Voice przechodzą na nauczanie hybrydowe w czasie pandemii i po niej, Martin Barthel, Niemcy	19
Znaczenie kursów integracyjnych online w czasie pandemii, Ilkka Vuolaslempi and Martin Barthel, Niemcy	23
Podsumowanie seminarium, Nikolas Panagiotou, Grecja	27
Ulepszanie cyfrowych przestrzeni edukacyjnych. Spostrzeżenia z warsztatów Rosarii Lagrutty, Włochy	30
Cyfrowa transformacja przestrzeni edukacyjnych. Angażowanie ludzi na rzecz trwałego sukcesu - warsztaty z projektu Beyzoo, Włochy	33

BEYOND ZOOM Artykuł seminaryjny, Irlandia	36
Zapis z wywiadu z Inn Training UK Conclusion, Irlandia	42
Covid-19 jako edukacyjny przełom, Anna Waligóra, Polska	46
Od offline do online w ekonomii społecznej i przedsiębiorczości społecznej, Jarosław Wypczyński, Polska	48
Futuregames - nauka poprzez różnorodność, William Easton, Szwecja	50
Kulturverkstan - Radzenie sobie z wyzwaniami i korzystanie z nauczania online w zarządzaniu projektami kulturalnymi, Jesper Eng, Szwecja	57
Kluczowe wnioski badawcze	61
Konkretne wnioski dotyczące transformacji online "przed i po"	64
Prognozowanie metod dostarczania online i hybrydowych	67
Przegląd partnerów projektu	71

WPROWADZENIE

Zmiana nieustannie towarzyszy edukacji oraz jej instytucjonalnemu i społecznemu otoczeniu. Najczęściej wynika ona ze zmian kulturowych i technicznych towarzyszących upływowi czasu. Jest również napędzana przez zmiany w polityce społecznej, nową wiedzę na temat dydaktyki edukacji i inne lokalnie uwarunkowane specyfiki.

Bezpośrednimi uczestnikami tej zmiany są instytucje i osoby świadczące usługi edukacyjne oraz odbiorcy tych usług - dzieci, młodzież i dorośli korzystający z usług edukacyjnych. Obecnie ważną rolę w edukacji odgrywają podmioty trzeciego sektora, które mogą świadczyć usługi edukacyjne lub uczestniczyć w ich świadczeniu. Środowisko organizacji pozarządowych, m.in. dzięki realizacji innowacyjnych projektów, również uczestniczy w kreowaniu zmian w edukacji.

Niekwestionowanym game changerem rozwoju edukacji w ostatnich latach była pandemia COVID-19, która ustanowiła nowe, dotychczas nie stosowane powszechnie, kryteria procesów edukacyjnych. Prawdopodobnie nigdy wcześniej w historii nie było zasad, do których to historyczne i przytłaczające doświadczenie uczyniło je tak demokratycznymi dla różnych sfer życia społecznego (nie tylko edukacji).

Wśród różnorodnych, często dramatycznych konsekwencji pandemii COVID-19 należy odnotować znaczące przyspieszenie rozwoju technik i technologii komunikacyjnych. Wszystkie narzędzia wspierające komunikację w dobie pandemii były jedynie środkiem do celu, którym z perspektywy edukacji była skuteczna komunikacja i efektywne nauczanie. Teraz jest czas na wyciągnięcie wniosków i zastanowienie się, które ze zmian wywołanych pandemią na stałe zdomowią się w edukacji, a które warto zachować i rozwijać.

WPROWADZENIE

Niniejszy raport poświęcony jest istniejącym podejściom/studiom przypadków w zakresie nauczania online i hybrydowego oraz syntezie kluczowych ustaleń w odniesieniu do kształcenia wpływu głównych zmian technologicznych na kształcenie zawodowe. Przedstawiono również wnioski dotyczące internetowych i hybrydowych metod nauczania w przyszłości.

Część **podsumowująca projekt** krótko charakteryzuje założenia projektu Beyond Zoom, jego cele i wyniki. W rozdziale **Metoda** omówiono założenia i podejście badawcze zastosowane w analizach raportu oraz wskazano aspekty techniczne i pytania, które zostały zadane podczas seminariów partnerów projektu. W części **Kluczowe wnioski badawcze** wskazano najważniejsze ustalenia badawcze, a w części **Analiza porównawcza metodologii w różnych krajach** przedstawiono szczegółowe analizy, które doprowadziły do tych ustaleń. Raport zamyka sekcja **Prognozowanie podejść online i hybrydowych**, która przedstawia potencjalną przyszłość doświadczeń zdobytych dzięki przyspieszeniu technologicznemu wynikającemu m.in. z warunków pandemii. Raport zawiera również **przegląd partnerów projektu**, którzy byli również gospodarzami lokalnych seminariów Beyond Zoom.

PODSUMOWANIE PROJEKTU

Celem BEYZO jest przyczynienie się do transformacji cyfrowej poprzez rozwój gotowości cyfrowej, odporności i zdolności poprzez podnoszenie kompetencji i zdolności edukatorów VET do zapewniania wysokiej jakości, integracyjnych możliwości szkoleniowych w internetowych i hybrydowych (online, offline i połączenie obu) środowiskach nauczania i uczenia się.

Aby osiągnąć ten cel, BEYZO ma następujące cele:

- Poszerzenie wiedzy na temat istniejących najlepszych praktyk w zakresie dostarczania kształcenia i szkolenia zawodowego online i hybrydowego oraz synteza wyników w celu szerszego rozpowszechnienia,
- Wspieranie edukatorów VET w prowadzeniu szkoleń i działań edukacyjnych w środowiskach online i hybrydowych,
- Zwiększenie dostępności zasobów edukacyjnych wspierających edukatorów VET w dostosowywaniu szkoleń offline do środowisk online i hybrydowych,
- Poprawa umiejętności i wiedzy fachowej edukatorów VET z różnych sektorów w zakresie ułatwiania wysokiej jakości procesów uczenia się sprzyjających włączeniu społecznemu zarówno w przestrzeni internetowej, jak i hybrydowej,
- Wspieranie decydentów politycznych w zrozumieniu potrzeb w zakresie krajowej i ogólnoeuropejskiej akredytacji szkoleń w zakresie umiejętności cyfrowej facylitacji oraz przyczynianie się do definiowania mikrokredytacji (<https://crnonline.de/project/beyond-zoom/>).

PODSUMOWANIE PROJEKTU

Trzy rezultaty projektu to:

Rezultat 1: Raport na temat istniejących podejść/studiów przypadku w zakresie nauczania online i hybrydowego oraz synteza kluczowych ustaleń.

Rezultat 2: Program szkolenia trenerów dla nauczycieli VET w zakresie umiejętności facylitacji online i hybrydowej.

Rezultat 3: Zasoby cyfrowe/e-learningowe wspierające edukatorów VET w rozwijaniu kompetencji cyfrowych w zakresie prowadzenia szkoleń w trybie online i hybrydowym (<https://www.innoved.gr/beyond-zoom/>).

METODA

Seminaria zorganizowane przez partnerów projektu zostały wykorzystane do zebrania wiedzy na temat istniejących internetowych i hybrydowych metod dostarczania oraz dobrych praktyk w tej dziedzinie. Interesariusze zostali zaproszeni do podzielenia się swoją wiedzą i doświadczeniem podczas seminariów.

Specjaliści ds. kształcenia i szkolenia zawodowego (lub specjaliści związani z konkretną dziedziną Twojej organizacji), którzy podzielą się swoją wiedzą/nauką i doświadczeniem w tej dziedzinie w ramach moderowanej dyskusji oraz przedstawią im studia przypadków dobrych praktyk.

Inni specjaliści z zakresu kształcenia i szkolenia zawodowego, a także personel i zespoły partnera również zostaną zaproszeni na te seminaria internetowe w charakterze uczestników.

Każde z seminariów było otwarte dla publiczności. Założenia organizacyjne tych spotkań były wspólne dla wszystkich partnerów.

Kwestie techniczne

1. Każde seminarium powinno trwać max. Przez 1 godzinę zapraszamy dwóch interesariuszy do zaprezentowania studiów przypadku dobrych praktyk, każdy ma 20 minut na wypowiedź + około 10 minut na pytania i odpowiedzi. Jeśli nie jesteśmy w stanie zaprosić 2 interesariuszy na jedno spotkanie, musimy zorganizować drugie seminarium.
2. Seminarium może być zorganizowane w formie tradycyjnej (twarzą w twarz), online, hybrydowej lub mieszanej (online z obecnością publiczności).
3. Nagranie powinno być w języku angielskim, jeśli nie - prosimy o dodanie angielskich napisów.
4. Na początku i na końcu nagrania dodajemy dwie plansze informujące o projekcie i dofinansowaniu w ramach programu Erasmus+ (w załączeniu).

METODA

5. Nagranie powinno być przygotowane do publikacji jako Webcast video (pocięte i oczyszczone) w formacie mp4 lub mpeg4.
6. Prosimy o przygotowanie pliku z transkrypcją nagrania - przyda nam się to do przygotowania Raportu (format .doc lub .pdf).
7. Gdy nagranie i transkrypcja będą gotowe, prześlij je na dysk Google.

Nagrania z seminariów są dostępne dla partnerów projektu. Zgodnie z założeniami, z każdego z seminariów stworzono transkrypcję w języku angielskim, która stanowi podstawę badawczą niniejszego raportu.

Tematem seminarium było przejście do i ze środowisk szkoleniowych online.

Główny temat seminarium: przejście do i ze środowisk szkoleniowych online.

Prowadząc seminarium, każdy z partnerów opierał się na wspólnej liście pytań projektowych.

Agenda/pytania:

1. Krótki opis organizacji

- Kim są?
- Jakie są ich podstawowe wartości?
- Co robią?

2. Przejście z offline do online

- Jak do tego doszło?
- Jakie elementy ich pracy zostały przeniesione?
- Czy wprowadzono nowe działania?
- Czy zmiana wpłynęła na jakość i rodzaj ich pracy?

METODA

- Czy wdrożyli jakieś nowe metody pracy/programy online i dlaczego?
- Jak zmienił się system edukacji dzięki nauczaniu online?
- Które narzędzia online preferują i dlaczego?
- Czy eksperymentowali z narzędziami stworzonymi przez siebie, czy też "kopiowali" je od innych?
- Czy potrzebowali wsparcia, aby się dokształcić?
- Czy używali różnych narzędzi dla różnych grup docelowych?
- W jaki sposób angażowali ludzi korzystających wyłącznie z narzędzi cyfrowych?
- Jaki był rzeczywisty wpływ na ludzi przejścia z trybu offline do online?
-

3. Powrót do trybu offline z dostarczania hybrydowego i mieszanego

- Jak poszło/jak do tego doszło?
- Która metoda pracy była dla nich najbardziej odpowiednia?
- Czy opracowali nową metodę i jakie były jej elementy?
- Czy wrócili do metod stosowanych przed pandemią?

4. Z jakimi nierozwiązanymi kwestiami nadal mają do czynienia po dwóch latach doświadczeń ze szkoleniami online??

5. Czy metoda hybrydowa dała im możliwość zaangażowania osób, do których inaczej nie mogliby dotrzeć?

6. Opisanie kluczowych podobieństw w uczeniu się między prowadzeniem działań w środowiskach online w porównaniu ze środowiskami offline.

7. Opisz mocne i słabe strony każdego medium (sesje hybrydowe/programy mieszane) i określ, jaką rolę odgrywają one w projektowaniu sesji.

METODA

8. Jak sprawili, że przekaz online był atrakcyjny i nie nudził słuchaczy? (Uwaga online jest krótka).
9. Jakie są ich oczekiwania wobec przyszłych metod online/hybrydowych?
10. Czy są jakieś wskazówki/rekomendacje, którymi chcieliby się podzielić w odniesieniu do hybrydowego/mieszanego przekazu?
11. Jak zmienił się system edukacyjny dzięki nauczaniu/pracy online?
12. Pytania i odpowiedzi, dyskusja.

Na podstawie materiału z transkrypcji można stwierdzić, że każde z seminariów zostało przeprowadzone zgodnie z przyjętymi założeniami.

Na podstawie każdego z seminariów przygotowano krótkie artykuły zawierające najważniejsze ustalenia i komentarze wynikające z dyskusji z perspektywy prelegentów. Artykuły pozwalają czytelnikom lepiej zrozumieć kontekst wniosków raportu. Artykuły prezentowane są w kolejności alfabetycznej krajów - partnerów projektu.

Rzemiosło asynchronicznego nauczania w klasie online, Dr. Sonia Andreou, Cyprus

Podczas seminarium online omówiono doświadczenia związane z prowadzeniem szkoleń w środowiskach uczenia się online w szkolnictwie wyższym, koncentrując się na najlepszych praktykach w zakresie asynchronicznego nauczania w ramach w pełni internetowego programu studiów podyplomowych. Najlepsze praktyki opierały się na doświadczeniach prelegenta jako nauczyciela w internetowym programie MSc Interaction Design oferowanym przez Cypryjski Uniwersytet Technologiczny i Uniwersytet w Tallinie w Estonii.

Program oferuje studentom umiejętności w zakresie projektowania, technologii i teorii związanych z dziedzinami projektowania interakcji, uczenia się online i interakcji człowiek-komputer. Oferowany w języku angielskim studentom na całym świecie, zapewnia dostęp do pakietu edukacyjnego online Google. Co więcej, wszystkie moduły kursu są dostarczane z naciskiem na uczenie się oparte na praktyce poprzez badania, projektowanie i wdrażanie różnych indywidualnych i wspólnych projektów; budowanie społeczności wśród studentów jest priorytetem, stąd preferowana jest praca grupowa.

Następnie dr Andreou podkreślił funkcjonalność dostępną w Google Classroom i sposób, w jaki może ona wspierać uczniów i nauczycieli w wykonywaniu zadań grupowych i indywidualnych.

Zadania, wskazówki i inne przydatne zasoby są publikowane przez instruktorów, a studenci są zachęcani do pójścia w ich ślady. Zachęca się również do komunikacji między studentami, oferując wykłady synchroniczne, a w celu dalszego zwiększenia doświadczenia studentów, wirtualne godziny pracy dla każdego modułu są utrzymywane co tydzień. Podsumowując, kurs charakteryzuje się elastycznością, aby zaspokoić różne potrzeby i harmonogramy absolwentów.

Następnie wyjaśniono, że unijna agenda cyfrowa (tj. e-integracja, e-dostępność i e-usługi) leży u podstaw filozofii programu. Następnie porównano synchroniczne i asynchroniczne zajęcia online, przedstawiając również ich wzajemne powiązania; uczęszczanie na zajęcia z dowolnego miejsca, regularna komunikacja z instruktorami oraz tworzenie sieci / nawiązywanie kontaktów z kolegami z klasy są w centrum tego skrzyżowania.

Koncentrując się w szczególności na asynchronicznej nauce online, prelegent wskazał, że w tym trybie nauki zalety, takie jak elastyczność i łatwość komunikacji, są zestawione z wieloma możliwymi wadami. Po pierwsze, treści mogą mieć "datę ważności" (treści efemeryczne) lub być wiecznie zielone, a instruktorzy powinni zdecydować o tym podczas nauczania online. Inne pułapki, na które należy uważać jako instruktor, obejmowały brak obecności rówieśników, ponieważ niektórzy uczniowie raczej nie nawiążą relacji w klasie podczas swojej podróży edukacyjnej, tak jak w środowisku uczenia się w czasie rzeczywistym. Ponadto brak uwagi może wpływać na uczniów, głównie wtedy, gdy czują, że nie mają osób, do których mogliby się zwrócić w momencie potrzeby uczenia się; w związku z tym niektórzy uczniowie będą czuli, że muszą samodzielnie radzić sobie z wyzwaniami.

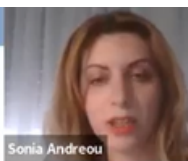
Rzemiosło asynchronicznego nauczania w klasie online, Dr. Sonia Andreou, Cyprus

Samodyscyplina uczniów była kolejną podkreśloną pułapką. Ponieważ kursy asynchroniczne mają charakter indywidualny, uczniowie będą musieli ćwiczyć samodyscyplinę, aby pozostać na szczycie swojego rozwoju.

Następnie omówiono bardziej szczegółowo najlepsze praktyki w następujących aspektach: jasne cele; małe sesje; spójne zadania; dostępność; zaangażowanie i interaktywność; wyraźne informacje zwrotne; zasoby i dyskusje online.

Seminarium zakończyło się dyskusją na temat przydatnych narzędzi, które można wykorzystać podczas nauczania w klasie online. Obejmowały one wdrażanie filmów wideo, pomoce wspierające wydajność, nagrywanie wykładów, blogi, bibliotekę cyfrową, prezentacje, fora dyskusyjne i różne formy zadań (quizy, testy, praca w grupach).

Our classroom

Session 7

All topics

- Session 7
- Session 6
- Session 5
- Session 4
- Session 3
- Session 2
- Session 1
- About the course

Gabriela Beltrão posted a new assignment: Presentations and Reporting L... Due May 20, 5:00 PM

Posted May 10 (Edited May 16)

The final step for this course is to report and presents the results from the Group Works.

It will happen in a synchronous session on **Thursday 19.05.2022, 5.30PM (GMT+2)**
Everyone should attend using the following link available in this assignment.

In the session, your group will present a sum of your results. Your presentation shouldn't be longer than 10 minutes + 5 minutes for discussions. Please be ready and on time.

There is no template, but you should introduce your goal, an overview of your results and findings, recommendations, and reflections about the process. You are also invited to comment on your classmates work.

To avoid technical issues, please add your slides to the presentation attached (Session 7 - Presentation of Results) under your group's divider.

If you have any issues with the schedule, please let me know.

1 Turned in **2** Assigned **16** Graded

 Class video meeting
<https://meet.google.com/haf-cx>

 Session 7 - Presentation ...
Google Slides

Wskazówki dotyczące skutecznego nauczania online: najlepsze praktyki i wnioski, prof. Colla Jean MacDonald, Cyprus

Na przykładzie 9-modułowego, 9-tygodniowego kursu online mającego na celu poprawę nauczania online przez nauczycieli akademickich (opracowanego w ramach projektu Dig-It Erasmus), wykład dr McDonalda porusza kwestię e-learningu i zawiera liczne wskazówki dotyczące skutecznego nauczania online.

Pierwszym krokiem w kierunku opracowania e-kursu, według dr McDonalda, jest analiza potrzeb (grupy fokusowe, wywiady). Nawet nieformalna analiza potrzeb (poprzez ankietę w klasie) ma kluczowe znaczenie w projektowaniu kursu, który z powodzeniem spełnia potrzeby i/lub życzenia uczniów. Drugim krokiem jest ocena kursu, która prowadzi do mniejszych lub większych poprawek. Jak podano, w przykładowym kursie ewaluacja doprowadziła do tego, że członkowie wydziału poprosili o szkolenie i wsparcie w zakresie nauczania online.

Następnie prelegent dzieli się kilkoma wskazówkami, jak zwiększyć skuteczność kursów online. Jedną z takich wskazówek jest wykorzystanie ram do projektowania i oceny e-kursu. Ponieważ jednym z rezultatów projektu Dig-It było zaprojektowanie ram e-learningu zgodnych ze standardami jakości, przeprowadzono obszerny przegląd literatury w celu prześledzenia istniejących podobnych ram. Opierając się na tych badaniach, stworzono nowe ramy teoretyczne (ramy standardów jakości edukacji cyfrowej Unii Europejskiej), aby kierować projektowaniem, dostarczaniem i oceną e-kursów. Stworzono również filmy w językach narodowych partnerów projektu Dig-It, aby wyjaśnić, w jaki sposób należy stosować te ramy.

**Wskazówki dotyczące skutecznego nauczania online:
najlepsze praktyki i wnioski, prof. Colla Jean
MacDonald, Cyprus**

Jak już wspomniano, ramy zawierają zestaw narzędzi ewaluacyjnych. Jest on używany do oceny programów i modułów/sesji, które stosują ramy. Podano przykład kontroli emperatury, która odbywa się w 3. tygodniu modułu. Jest on skierowany do osób uczących się w celu zidentyfikowania wszelkich potrzebnych zmian lub drobnych poprawek. Wszystko jest w skali Likerta, z wyjątkiem kilku pytań otwartych (Co działa? i Co można poprawić?). Dr McDonald podkreśla znaczenie przeprowadzenia tej oceny na wczesnym etapie kursu, aby wszelkie wymagane zmiany zostały wprowadzone na czas. Końcowa ocena podsumowująca jest również przydatna w celu wprowadzenia ulepszeń przy następnej edycji kursu.

Następnie prezydentka pokazuje, w jaki sposób przykładowy kurs jest zgodny ze wspomnianymi ramami, udostępniając tabelę z głównymi zmiennymi i podzmiennymi ram (treść, dostawa, wsparcie, struktura, społeczność i wyniki) oraz wyjaśniając, w jaki sposób są one wykorzystywane do oceny kursu. Wspomina również o dalszych statystykach dotyczących przykładowego kursu: był on już prowadzony na pięciu różnych uniwersytetach i został już ukończony przez 250 osób, a liczba ta wzrosła do 300, gdy wzięli w nim udział pracownicy z czterech innych uniwersytetów. Ponadto wszyscy absolwenci są zaproszeni do udziału w 3 dodatkowych modułach (teoria pedagogiczna, umiejętności techniczne i wykorzystanie ram).

Przechodząc teraz do nauczania online, główną wskazówką prezydentki jest korzystanie z mapy drogowej dla każdego modułu (tj. jasnych efektów uczenia się i celów, szczegółowego podziału lekcji, treści kursu, informacji o zadaniach, wskazówek dotyczących nauczania i zasobów). To, jak twierdzi, utrzymuje wysoki poziom motywacji zarówno dla instruktorów, którzy uczestniczą w kursie Dig-It, jak i dla uczniów, którzy uczęszczają na kursy online, ponieważ obaj mogą odpowiednio wdrażać własne pomysły.

**Wskazówki dotyczące skutecznego nauczania online:
najlepsze praktyki i wnioski, prof. Colla Jean
MacDonald, Cyprus**

Wspomniano również o dalszych wskazówkach dla uczestników po rozpoczęciu kursu online (np. wskazówki krok po kroku, forum pytań i odpowiedzi w celu uzyskania pomocy technicznej, spotkania online). Zwłaszcza w przypadku korzystania z forum i odpowiedzi, prezydent podkreśla fakt, że oszczędza ono instruktorom znaczną ilość czasu, ponieważ uczniowie publikują swoje pytania i pomagają sobie nawzajem, zamiast wysyłać e-maile do instruktora (co powinni robić tylko z powodów osobistych). Nawet w przypadkach, gdy dobrowolne zajęcia online lub f2f Nawet w przypadkach, gdy odbywają się dobrowolne spotkania online lub f2f, bardzo niewielu lub nikt nie uczestniczy, ponieważ ich pytania prawdopodobnie zostały już omówione na forum pytań i odpowiedzi. Sposobem na zaoszczędzenie czasu jest podzielenie klasy na mniejsze grupy (np. 3 grupy po 10 osób w 30-osobowej klasie), co oznaczałoby, że uczniowie mieliby mniej materiału do przeczytania od swoich kolegów z klasy, a nie każdy musiałby czytać posty każdej innej osoby.

Takie techniki, według prezentera, są cenne dla uczących się, ponieważ generalnie radzą sobie lepiej, gdy jasno rozumieją oczekiwania, a także dla instruktorów, którzy z kolei otrzymują lepsze wersje robocze z mniejszą ilością poprawek do wprowadzenia.

Uczestnictwo (zwykle oceniana część kursu online) jest również wspomniane w rozmowie, jako jeden ze słabych punktów e-learningu. Aby temu zaradzić, sugeruje się śledzenie uczniów i sprawdzanie, czy otrzymują materiały lub ile czasu spędzają zalogowani. Brak aktywności prowadzi do kontaktu z instruktorem, który ma wyeliminować problem, a jeśli nie, to można zaproponować kursantowi rezygnację z niego. Wreszcie, aby uczniowie mogli uzyskać procent uczestnictwa, mogą zostać poproszeni o publikowanie swoich opinii, a także odpowiadanie członkom grupy.

**Wskazówki dotyczące skutecznego nauczania online:
najlepsze praktyki i wnioski, prof. Colla Jean
MacDonald, Cyprus**

Podsumowując swoje wystąpienie, dr McDonald wspomina o szeregu czynników, które sprawiły, że przykładowa lekcja projektu Dig-It zakończyła się sukcesem, takich jak istnienie atmosfery szacunku, zachęcanie do aktywnego uczestnictwa, praktyczne i przydatne zadania, możliwości refleksji oraz tworzenie społeczności uczącej się, co jest warunkiem wstępnym e-learningu.

Adaptacja do zmian: Media People's Voice przechodzą na nauczanie hybrydowe w czasie pandemii i po niej, Martin Barthel, Niemcy

Adaptacja do zmian to podstawowa umiejętność, którą jednostki i organizacje muszą posiadać, aby prosperować w stale ewoluującym świecie. Pandemia COVID-19 zmusiła wiele organizacji do przyjęcia nowego sposobu pracy, a sektor edukacji nie jest wyjątkiem. People's Voice Media, brytyjska organizacja charytatywna, która wykorzystuje storytelling jako narzędzie zmiany społecznej, dostosowała swoje działania szkoleniowe w zakresie storytellingu dla grup wrażliwych i marginalizowanych w trakcie i po pandemii.

W prezentacji Hayley Trowbridge z People's Voice Media omówiła, w jaki sposób przenieśli swoje działania szkoleniowe w zakresie raportowania społecznościowego i opowiadania historii ze środowisk osobistych do środowisk internetowych, a następnie z powrotem do szkoleń bezpośrednich po pandemii. Programy szkoleniowe mają na celu zwalczanie nierówności społecznych i niesprawiedliwości oraz pracę z różnymi grupami, w tym z osobami niepełnosprawnymi, mniejszościami rasowymi, dorosłymi z trudnościami w uczeniu się i osobami o niskich kwalifikacjach akademickich. Podstawowe wartości organizacji to współpraca i równość, autentyczność i uczciwość, uczenie się i rozwój oraz optymizm i radość.

Podczas prezentacji Hayley podkreśliła znaczenie elastyczności, dostępności i potrzeby uwzględnienia przepaści cyfrowej. Podkreśliła również znaczenie priorytetowego traktowania głosów i doświadczeń zmarginalizowanych społeczności w swoich działaniach szkoleniowych i promowania zmian społecznych poprzez opowiadanie historii. People's Voice Media dostosowało swoje działania szkoleniowe w zakresie storytellingu do pandemii, przechodząc od zajęć osobistych do online, a następnie z powrotem do podejścia mieszanego, wykorzystując szereg narzędzi i platform, aby ułatwić to przejście.

Aby sprostać wyzwaniom związanym z powrotem do szkoleń osobistych w miarę łagodzenia ograniczeń związanych z pandemią, People's Voice Media przyjęło podejście hybrydowe, które obejmuje zarówno szkolenia online, jak i osobiste.

Adaptacja do zmian: Media People's Voice przechodzą na nauczanie hybrydowe w czasie pandemii i po niej, Martin Barthel, Niemcy

Pozwala to na większą dostępność i elastyczność, jednocześnie zapewniając korzyści płynące ze szkolenia twarzą w twarz. Raportowanie społecznościowe jest potężnym narzędziem zmiany społecznej, a organizacja jest zaangażowana w umożliwienie jednostkom opowiadania własnych historii i wprowadzania zmian w swoich społecznościach.

Hayley przedstawiła również projekt o nazwie "The Value of Co-production", który wykorzystuje opowiadanie historii z życia wziętych, aby zademonstrować wpływ koprodukcji w badaniach powierzchni i polityce. Program obejmuje indywidualne działania związane z opowiadaniem historii online, grupowe tworzenie sensów i warsztaty wymiany wiedzy. Format online został wybrany nie tylko dlatego, że jest bardziej opłacalny i ograniczony czasowo, ale także dlatego, że pozwala na większą dostępność dla osób niepełnosprawnych, dla których podróż może stanowić barierę.

Pomimo związanych z tym wyzwań, przejście na nauczanie hybrydowe zakończyło się sukcesem dla People's Voice Media. Trenerzy, uczniowie i partnerzy współpracowali ze sobą, aby dostosować się do nowego środowiska uczenia się, a wykorzystanie technologii pozwoliło na kontynuację nauki nawet podczas blokad i okresów kwarantanny. Ponadto zwiększona elastyczność i autonomia przyznana uczniom pozwoliła na spersonalizowane doświadczenia edukacyjne i pomogła uczniom wziąć odpowiedzialność za swoją edukację.

Przejście na nauczanie hybrydowe wiązało się jednak z pewnymi trudnościami. Niektórzy uczniowie napotkali przeszkody w nauce z powodu trudności z technologią lub ograniczonym dostępem do Internetu, podczas gdy inni mieli trudności z dostosowaniem się do braku interakcji twarzą w twarz i tęsknili za osobistym doświadczeniem edukacyjnym. Trenerzy stanęli również przed nowymi wyzwaniami związanymi z angażowaniem uczniów w środowisku wirtualnym i zapewnianiem zróżnicowanych instrukcji.

Adaptacja do zmian: Media People's Voice przechodzą na nauczanie hybrydowe w czasie pandemii i po niej, Martin Barthel, Niemcy

Adaptacja ludzi do zmian to ciągły proces, który wymaga od organizacji otwartości, elastyczności i reagowania na nowe wyzwania i możliwości. Dla People's Voice Media przejście na hybrydowe nauczanie było tylko jednym z przykładów tego, jak przez lata dostosowywali się do zmieniających się okoliczności. Nieustannie rozwijali swoje programy szkoleniowe, aby odzwierciedlić potrzeby i doświadczenia swoich uczniów oraz zająć się pojawiającymi się kwestiami społecznymi i niesprawiedliwością.

Pandemia COVID-19 postawiła przed organizacjami na całym świecie wiele wyzwań, ale otworzyła także nowe możliwości innowacji i rozwoju. Wykorzystując technologię i dostosowując swoje programy szkoleniowe do hybrydowego środowiska uczenia się, People's Voice Media było w stanie dotrzeć do większej liczby uczniów niż kiedykolwiek wcześniej i umożliwić osobom z różnych środowisk opowiadanie własnych historii i tworzenie pozytywnych zmian w swoich społecznościach.

Adaptacja do zmian: Media People's Voice przechodzą na nauczanie hybrydowe w czasie pandemii i po niej, Martin Barthel, Niemcy

Patrząc na świat po pandemii, jasne jest, że przejście w kierunku nauczania hybrydowego pozostanie tutaj. Organizacje, które są w stanie dostosować się do tej nowej rzeczywistości, będą lepiej wyposażone, aby sprostać zmieniającym się potrzebom swoich uczniów i nadal dostarczać cenne usługi i programy szkoleniowe swoim społecznościom.

People's Voice Media pozostaje optymistą co do przyszłości hybrydowego uczenia się. Wyciągnęli cenne wnioski na temat znaczenia technologii w edukacji oraz korzyści płynących z elastycznego i spersonalizowanego podejścia do nauki. W przyszłości będą nadal dostosowywać się i ewoluować w odpowiedzi na zmieniające się potrzeby swoich trenerów, uczniów i szerszej społeczności. Doświadczenia prelegenta pokazują, że dzięki elastyczności i zdolności adaptacji organizacje mogą z powodzeniem poruszać się po zmianach i nadal dostarczać cenne szkolenia i usługi swoim społecznościom.

Znaczenie kursów integracyjnych online podczas pandemii, Ilkka Vuolaslempi and Martin Barthel, Niemcy

Pandemia COVID-19 drastycznie zmieniła sposób życia ludzi i wpłynęła na różne branże, w tym na edukację. Pandemia zmusiła szkoły i uniwersytety do przejścia na technologię cyfrową, w tym kursy integracyjne w różnych krajach, takich jak Finlandia. Kursy integracyjne mają na celu pomóc bezrobotnym imigrantom w integracji ze społeczeństwem poprzez naukę języka i kultury kraju przyjmującego.

Ilkka Vuolaslempi, ekspert szkoleniowy z Uniwersytetu w Turku, podzielił się swoim doświadczeniem w pracy nad projektem Dig-Inc oraz swoim zaangażowaniem jako nauczyciel w kursy integracyjne w Finlandii podczas pandemii. W swojej prezentacji Ilkka omówił ogólne informacje na temat kursów integracyjnych w Finlandii, znaczenie kursów online oraz wyzwania związane z przejściem na platformy cyfrowe podczas pandemii.

W Finlandii władze lokalne oferują bezrobotnym imigrantom kursy integracyjne, aby pomóc im w nauce języka i kultury kraju przyjmującego. Kursy trwają zazwyczaj rok, a docelowym poziomem jest osiągnięcie poziomu B1 języka fińskiego. Statystyki pokazują jednak, że jedna trzecia uczestników osiągnęła ten poziom po roku, podczas gdy pozostałe dwie trzecie nadal potrzebowały dodatkowego wsparcia.

Kursy mają trzy różne poziomy, a mianowicie wolny, szybki i średni. Poziomy te są określane na podstawie wyników oceny, którą uczestnicy przechodzą po przyjeździe. W większych miastach dostępne są różne poziomy, ale w mniejszych społecznościach lub na obszarach wiejskich wszyscy uczestnicy są w tej samej klasie, a nauczyciel musi wyrównać poziom i zapewnić dodatkowe wsparcie tym, którzy tego potrzebują.

W związku z pandemią prowadzenie kursów integracyjnych dla bezrobotnych imigrantów stało się trudnym zadaniem, gdyż należało zapewnić bezpieczeństwo zarówno uczestnikom, jak i nauczycielom.

Znaczenie kursów integracyjnych online podczas pandemii, Ilkka Vuolaslempi and Martin Barthel, Niemcy

Rozwiązaniem tego problemu okazały się jednak kursy integracyjne online. Kursy te są szczególnie korzystne dla uczestników, którzy mieszkają daleko od miasta, nie mają środków transportu lub nie mogą uczęszczać na zajęcia fizyczne.

Ogólnie rzecz biorąc, kursy online oferują szereg korzyści, w tym elastyczność, dostępność i wygodę. Uczestnicy mogą uczyć się we własnym tempie i wybierać czas, który im najbardziej odpowiada. Dodatkowo, dostęp do kursów online można uzyskać z dowolnego miejsca, pod warunkiem, że dostępne jest stabilne połączenie internetowe. Kolejną zaletą kursów online jest to, że są one zazwyczaj tańsze niż zajęcia stacjonarne, ponieważ uczestnicy nie muszą płacić za transport, zakwaterowanie i inne wydatki związane z uczestnictwem w zajęciach.

Jednakże w przypadku kursów integracyjnych oferowanych w Finlandii uczestnicy nie mogą wybierać całkowicie bezpłatnego sposobu nauki, ponieważ oczekuje się od nich obecności w określonych porach dnia. Zajęcia są z reguły bezpłatne.

Jednak przejście na kursy online w czasie pandemii nie obyło się bez wyzwań. Nauczyciele i uczestnicy musieli dostosować się do nowego systemu, a nie wszyscy mieli dostęp do stabilnych łączy internetowych lub urządzeń, aby móc uczestniczyć w zajęciach. Tworzenie angażujących i interaktywnych kursów wiązało się również z wyzwaniami, które mogą być trudne do osiągnięcia dla nauczyciela, który nie ma dużego doświadczenia w sesjach online lub hybrydowych.

W 2015 r. w Finlandii uruchomiono system nauczania online, który zapewnia krótkie kursy dla mieszkańców obszarów wiejskich. Zajęcia miały na celu pomóc indywidualnym osobom w podniesieniu kwalifikacji i znalezieniu pracy. W marcu 2020 r. wybuchła pandemia Covid-19, system był już gotowy i działał pomyślnie przez pięć lat.

Znaczenie kursów integracyjnych online podczas pandemii, Ilkka Vuolaslempi and Martin Barthel, Niemcy

Z Na początku pandemii system był dobrze ugruntowany, a około 12-osobowy zespół pomagał uczestnikom w korzystaniu z systemu. Uczestnicy otrzymali komputery, a osobom ze słabym łączem internetowym zaoferowano lepsze łącze. Kursy zaprojektowano tak, aby były łatwe w użyciu i wymagały minimalnego kliknięcia, aby uzyskać dostęp do systemu.

W 2015 r. w Finlandii uruchomiono system nauczania online, który zapewnia krótkie kursy dla mieszkańców obszarów wiejskich. Zajęcia miały na celu pomóc indywidualnym osobom w podniesieniu kwalifikacji i znalezieniu pracy. Zanim w marcu 2020 r. wybuchła pandemia Covid-19, system był już gotowy i działał pomyślnie przez pięć lat. Na początku pandemii system był dobrze ugruntowany, a około 12-osobowy zespół pomagał uczestnikom w korzystaniu z systemu. Uczestnicy otrzymali komputery, a osobom ze słabym łączem internetowym zaoferowano lepsze łącze. Kursy zaprojektowano tak, aby były łatwe w użyciu i wymagały minimalnego kliknięcia, aby uzyskać dostęp do systemu.

Kiedy w marcu 2020 r. rozpoczął się lockdown, w Finlandii była to prawie całkowita blokada, z limitem 10 osób mogących jednocześnie przebywać na zewnątrz. Zespół miał jednak wystarczającą liczbę urządzeń, aby udostępnić je uczestnikom kursów online. Kiedy jednak w całym kraju zaczęto uczyć online, niemożliwe było zapewnienie każdemu komputera lub laptopa. Uczestnicy, którzy posiadali swoje urządzenia, mogli jednak używać ich do zajęć online. W przypadku, gdy uczeń nie posiadał urządzenia lub nie wiedział, jak z niego korzystać, zapewniano mu pomoc. Na przykład niektórych wpuszczono do sali komputerowej i była tam osoba, która pomagała im korzystać z urządzenia. W tamtym czasie było około stu instruktorów, którym zaoferowano przyspieszony kurs nauczania online. Było to możliwe dzięki istniejącemu systemowi i nawet ci, którzy nie mieli wcześniejszego doświadczenia w nauczaniu online, zostali nauczeni niezbędnych minimalnych wymagań.

Znaczenie kursów integracyjnych online podczas pandemii, Ilkka Vuolaslempi and Martin Barthel, Niemcy

Jeszcze przed kwarantanną powstał zespół internetowy, który podjął się zadania zapewnienia uczniom opieki. Kiedy w następny poniedziałek rozpoczęła się blokada, system już działał. Instruktorzy otrzymali możliwość ponownego przejęcia grup, gdy nabrali pewności w nauczaniu online, a jeśli potrzebowali dodatkowego czasu, był im on zapewniany.

W Finlandii uczestnictwo w kursach integracyjnych jest obowiązkowe, a nieuczestniczenie w nich może skutkować konsekwencjami prawnymi, takimi jak utrata zasiłku dla bezrobotnych. W czasie pandemii kursy odbywały się online i chociaż pojawiły się pewne wyzwania, ta metoda miała zalety. Instruktor musiał wykazać się kreatywnością, szukając sposobów nawiązania kontaktu z uczniami i zapewnienia, że się uczą, ponieważ sygnały fizyczne i mowa ciała nie były dostępne w Internecie w taki sam sposób, jak w klasie. Wyzwaniem było także dotarcie do uczniów, którzy mogli borykać się z problemami osobistymi, ale do utrzymywania kontaktu z uczniami wykorzystano narzędzia komunikacji internetowej. Pomimo tych wyzwań nauczanie online miało również zalety, takie jak możliwość dotarcia do uczniów, którzy mogą mieć trudności z uczęszczaniem na zajęcia osobiście, oraz elastyczność w korzystaniu z zasobów cyfrowych w celu wspierania nauki. Ogólnie rzecz biorąc, choć istniały pewne wyzwania, przejście na nauczanie online w czasie pandemii okazało się skuteczną alternatywą dla kursów integracyjnych prowadzonych w klasie, a wdrożenie narzędzi komunikacji online było pomocnym źródłem informacji dla nauczycieli.

Podsumowując, kursy integracyjne online okazały się cenną pomocą dla uczestników, którzy ze względu na pandemię lub z innych powodów nie mogą uczestniczyć w zajęciach stacjonarnych. Kursy te zapewniają elastyczność, dostępność i wygodę, a także są opłacalne. Jednak przejście na kursy online wymaga starannego planowania, wsparcia i zasobów, aby zapewnić, że zarówno nauczyciele, jak i uczestnicy będą mogli pomyślnie dostosować się do nowego systemu.

Centrum Edukacji i Innowacji (InnovED) na potrzeby projektu Beyond Zoom, o numerze referencyjnym 2021-2-DE02-KA220-VET-000049017, przeprowadziło webinarium w dniu 23 września 2022 roku. Centrum Edukacji i Innowacji (InnovED) zgromadziło ekspertów z różnych dziedzin, aby omówić ważne kwestie związane z edukacją i przedsiębiorczością. Dwie kluczowe prezentacje podczas webinarium dotyczyły umiejętności korzystania z mediów i przedsiębiorczości, wygłoszone odpowiednio przez pana Panagiotou i pana Stefanidisa.

Prelegenci przedstawili cenne spostrzeżenia na temat umiejętności korzystania z mediów i edukacji w zakresie przedsiębiorczości oraz podkreślili znaczenie zrozumienia, w jaki sposób przekazy medialne wpływają na nasze postrzeganie, a także podkreślili potrzebę promowania umiejętności w zakresie przedsiębiorczości w celu napędzania wzrostu gospodarczego i rozwoju.

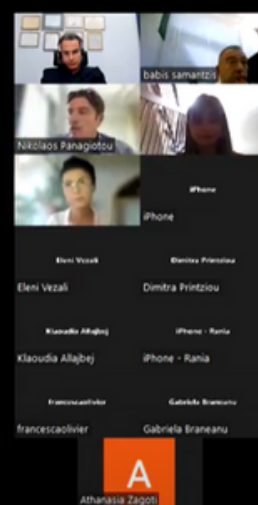
Panagiotou mówił o umiejętności korzystania z mediów. Jego prezentacja koncentrowała się na znaczeniu umiejętności korzystania z mediów w dzisiejszym zmieniającym się świecie. Panagiotou omówił różne formy mediów, które ludzie konsumują na co dzień, w tym media społecznościowe, telewizję i serwisy informacyjne. Podkreślił potrzebę bycia krytycznym konsumentem mediów i rozwijania umiejętności korzystania z mediów, aby lepiej poruszać się po złożonym krajobrazie dostępnych informacji. Panagiotou przedstawił praktyczne wskazówki i strategie rozwijania umiejętności korzystania z mediów, takie jak sprawdzanie informacji, identyfikacja źródeł i świadomość propagandy. Omówił również znaczenie zrozumienia, w jaki sposób media są produkowane i dystrybuowane oraz potencjalny wpływ, jaki mogą mieć na społeczeństwo.

Jednym z kluczowych punktów, które podkreślił Panagiotou, był wpływ filtrów na nasze życie. Wyjaśnił, w jaki sposób technologie cyfrowe mogą tworzyć "bańki filtrujące", w których ludzie są narażeni tylko na informacje, które potwierdzają ich istniejące przekonania.

Może to stworzyć zniekształcony obraz rzeczywistości i utrudnić krytyczne myślenie. Dlatego też ludzie muszą być świadomi roli, jaką filtry odgrywają w kształtowaniu ich doświadczeń online i aktywnie poszukiwać różnych perspektyw i źródeł informacji.

Ponadto Panagiotou podkreślił pięć kluczowych pytań, które osoby powinny zadawać podczas korzystania z mediów, które obejmują identyfikację autora, analizę zastosowanych technik twórczych, zrozumienie celu, rozważenie różnych perspektyw odbiorców i analizę treści. Pytania te pomagają ludziom ocenić wiarygodność i potencjalne uprzedzenia mediów oraz stać się bardziej krytycznymi konsumentami. Ponadto Panagiotou omówił ramy odpowiedzialności, które identyfikują sześć grup odpowiedzialnych za promowanie umiejętności korzystania z mediów: przemysł medialny, rząd, twórcy, nauczyciele, rodzice i osoby prywatne. Każda z tych grup ma do odegrania rolę w tworzeniu bardziej świadomego i zaangażowanego społeczeństwa oraz promowaniu umiejętności korzystania z mediów dla wszystkich.

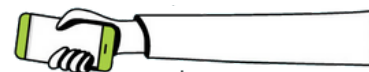
Media literacy

Pan Stefanidis, prezes Akademii Przedsiębiorczości, rozpoczął drugą prezentację od podkreślenia misji Akademii Przedsiębiorczości polegającej na inspirowaniu i szkoleniu młodych przedsiębiorców. Akademia zapewnia szereg programów i zasobów, które pomagają przedsiębiorcom rozwijać swoje umiejętności, znajdować fundusze i rozwijać swoje firmy. Wspierając przedsiębiorczość, Akademia przyczynia się do wzrostu i sukcesu greckiej gospodarki.

Akademia z powodzeniem zrealizowała ponad czterdzieści europejskich projektów, współpracowała z ponad trzema tysiącami beneficjentów i współpracowała z pięćdziesięcioma krajami na całym świecie, co czyni ją globalną siecią przedsiębiorczości.

Ponadto pan Stefanidis podzielił się niektórymi dobrymi praktykami akademii, które przyczyniły się do jej sukcesu. Obejmują one tworzenie wspierającego i opartego na współpracy środowiska, koncentrowanie się na uczeniu się przez doświadczenie oraz zapewnianie dostępu do doświadczonych mentorów. Akademia podkreśla również znaczenie nawiązywania kontaktów i tworzenia partnerstw z innymi organizacjami i firmami, co pomaga stworzyć tętniący życiem ekosystem przedsiębiorczości. Pan Stefanidis podkreślił również znaczenie przedsiębiorczości dla sprostania wyzwaniom społecznym i środowiskowym. Podkreślił potrzebę fizycznego nauczania w celu rozwijania umiejętności w zakresie przedsiębiorczości, ale także zwrócił uwagę na podejście blended learning, które łączy szkolenia online i fizyczne. Ich celem jest uczynienie działań e-learningowych angażującymi i interaktywnymi dla uczniów, zachęcając do komunikacji między uczniami a ich fizycznymi instruktorami.

Udoskonalanie cyfrowych przestrzeni uczenia się. Spostrzeżenia z warsztatu Rosarii Lagrutta, Włochy

Wstęp

Technologie cyfrowe wprowadzone w przestrzeni mogą zakłócić całe środowisko i przez niektórych mogą być postrzegane jako zagrożenie. Dlatego istotne jest, aby różne wymiary łączyły się i łączyły, aby ułatwić integrację technologii. Podczas tych warsztatów Rosaria Lagrutta, badaczka z Uniwersytetu Bazylikata prowadząca badania terenowe w Finlandii, dzieli się swoimi spostrzeżeniami na ten temat.

Zrozumienie cyfrowych przestrzeni uczenia się

Lagrutta zaczyna od zdefiniowania, z czym wiążą się przestrzenie edukacyjne w erze cyfrowej. Bada różne typy przestrzeni, technologie je obsługujące oraz sposoby integrowania technologii cyfrowych z tymi przestrzeniami edukacyjnymi. Ponadto zagłębia się w krytyczne czynniki ludzkie, które mogą mieć wpływ na sukces przestrzeni edukacyjnej, gdzie sukces odnosi się do jej zdolności do wspierania i ulepszania dynamiki uczenia się, dzielenia się wiedzą i nie tylko.

Wymiary przestrzeni do nauki

Lagrutta podkreśla, że przestrzenie do nauki mogą przybierać różne formy, od przestrzeni fizycznych po wirtualne lub hybrydowe. Omawia, w jaki sposób przestrzenie te mogą być formalne lub nieformalne i charakteryzują się działaniem i interakcją pomiędzy różnymi aktorami, którzy współpracują i dzielą się wiedzą na różne sposoby. Przestrzenie uczenia się mogą promować określone procesy poznawcze i wpływać na dynamikę w tej przestrzeni.

Infrastruktura i zarządzanie przestrzeniami do nauki

Infrastruktura przestrzeni edukacyjnej odgrywa kluczową rolę we wspieraniu jej celów. Lagrutta identyfikuje pięć kluczowych wymiarów infrastruktury.

Udoskonalanie cyfrowych przestrzeni uczenia się. Spostrzeżenia z warsztatu Rosarii Lagrutta, Włochy

Po pierwsze, kontekst uczenia się odnosi się do środowiska fizycznego lub wirtualnego, w którym zachodzi dzielenie się wiedzą i dynamika uczenia się. Istotne jest, aby wyposażenie i elementy przestrzeni umożliwiały integrację technologii.

Kolejnym ważnym wymiarem jest interakcja między aktorami w przestrzeni. W procesie uczenia się biorą udział różni aktorzy pełniący różne role, tacy jak nauczyciele, korepetytorzy i uczniowie. Technologie mogą wspierać interakcje zewnętrzne i wewnętrzne, sprzyjając komunikacji i rozwojowi relacji.

Lagrutta podkreśla znaczenie metod i kultury uczenia się w przestrzeni uczenia się. Należą do nich techniki stosowane do skutecznej integracji technologii, takie jak grywalizacja, symulacja i doświadczenia immersyjne. Ponadto tworzenie kultury dzielenia się wiedzą wśród uczestników jest niezbędne do wspierania współpracy i zaangażowania.

Wymiar zasobów technologicznych koncentruje się na narzędziach i infrastrukturze ułatwiającej proces uczenia się i dzielenia się wiedzą. Dobór i wdrożenie odpowiednich technologii jest kluczowe dla osiągnięcia zamierzonych celów. Ważne jest, aby zapewnić funkcjonalność i stabilność technologii, uwzględniając jednocześnie kompetencje cyfrowe i kulturowe osób z nich korzystających.

Wreszcie, zarządzanie odgrywa kluczową rolę w powodzeniu przestrzeni edukacyjnej. Planowanie, wdrażanie i ocena są niezbędne do monitorowania i pomiaru wpływu przestrzeni. Można zastosować różne metody ewaluacji w zależności od rodzaju przestrzeni edukacyjnej i pożądanych rezultatów.

Udoskonalanie cyfrowych przestrzeni uczenia się. Spostrzeżenia z warsztatu Rosarii Lagrutta, Włochy

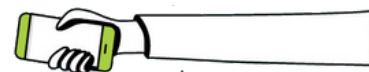
Dyskusja i implikacje

Lagrutta skłania do dyskusji na temat znaczenia przestrzeni uczenia się i ich realizacji. Uczestnicy są zachęceni do odkrywania elementów, które są najważniejsze w ich własnych przestrzeniach edukacyjnych i technologii zazwyczaj z nimi zintegrowanych.

Biorąc pod uwagę różne wymiary i czynniki, Lagrutta podkreśla, w jaki sposób integracja technologii cyfrowych może wesprzeć transformację przestrzeni edukacyjnych i poprawić ogólne doświadczenie edukacyjne.

Wniosek

Warsztaty Rosarii Lagrutta dostarczają cennych spostrzeżeń na temat ulepszania cyfrowych przestrzeni edukacyjnych. Rozumiejąc różne wymiary i uwzględniając czynnik ludzki, organizacje i pedagodzy mogą stworzyć skuteczne i wpływowe środowisko uczenia się. Wdrażanie odpowiednich technologii, wspieranie kultury współpracy i uwzględnienie zarządzania przestrzenią to kluczowe elementy udanej transformacji cyfrowej w sferze uczenia się.

Cyfrowa transformacja przestrzeni edukacyjnych. Angażowanie ludzi na rzecz trwałego sukcesu - warsztaty z projektu Beyzoo, Włochy

Wstęp

Projekt Beyzoo (Beyond Zoom) to inicjatywa współfinansowana w ramach projektów Unii Europejskiej Erasmus+, której celem jest pomoc edukatorom i trenerom w dostosowaniu się do nowych narzędzi wprowadzonych podczas pandemii.

Francesco Santarsiero, badacz z Uniwersytetu Bazylikata, wypowiedział się na ten temat, dzieląc się swoimi doświadczeniami i prezentując nową metodologię szkoleniową skupioną na cyfrowej transformacji przestrzeni edukacyjnych.

Złożoność ery cyfrowej

Francesco Santarsiero podkreśla, jak pandemia wprowadziła nowe narzędzia i podejścia do uczenia się i nauczania online.

W obliczu stale rozwijającego się postępu technologicznego niezwykle ważne jest, aby nauczyciele rozumieli nowe wyzwania i możliwości, jakie się pojawiają. Obecny krajobraz biznesowy charakteryzuje się zmiennością, niejednoznacznością i złożonością, na którą wpływają złożone problemy wymagające innowacyjnych rozwiązań.

Transformacja cyfrowa jako szansa

Aby zachować konkurencyjność, organizacje muszą wdrożyć transformację cyfrową i innowacje. Należy jednak uważać na podejście „teatru innowacji”, w którym organizacje skupiają się wyłącznie na pozyskiwaniu zaawansowanych technologii bez kompleksowego planu strategicznego.

Zamiast tego transformacja cyfrowa powinna opierać się na zrozumieniu potrzeb użytkowników i rozwiązywaniu problemów za pomocą odpowiednich rozwiązań.

Cyfrowa transformacja przestrzeni edukacyjnych. Angażowanie ludzi na rzecz trwałego sukcesu - warsztaty z projektu Beyzoo, Włochy

Ludzie w Centrum Transformacji Cyfrowej

W sercu transformacji cyfrowej znajdują się ludzie. Niezbędne jest zaangażowanie użytkowników końcowych i pracowników organizacji w decyzje dotyczące transformacji przestrzeni edukacyjnych. Koncentrując się na potrzebach ludzi, a nie tylko na technologii, można uniknąć niedopasowania umiejętności i zapewnić skuteczny proces transformacji. Innowacja powinna być próbą rozwiązania problemów i zaspokojenia niezaspokojonych potrzeb.

Współtworzenie kluczem do sukcesu

Aby zająć się złożonością cyfrowej transformacji przestrzeni edukacyjnych, Francesco podkreśla znaczenie współtworzenia. Zaangażowanie całej organizacji i użytkowników końcowych poprzez działania partycypacyjne pomaga zrozumieć ich potrzeby i zapewnić ukierunkowane rozwiązania cyfrowe. Celem jest stworzenie środowiska sprzyjającego dynamice wiedzy, umożliwiającego organizacjom dostosowanie się do ewoluującego cyfrowego świata.

Wymiar technologiczny i ludzie jako katalizatory transformacji

Francesco Santarsiero bada różne wymiary transformacji cyfrowej w przestrzeniach edukacyjnych, koncentrując się na znaczeniu zrównoważenia wymiaru technologicznego z zaangażowaniem ludzi. Podejście oparte na „popychaniu technologii”, w którym technologia napędza zmiany, może prowadzić do rozczarowujących wyników, jeśli nie zostaną uwzględnione potrzeby ludzkie i umiejętności istniejące w organizacji. Aby proces transformacji był skuteczny, konieczne jest dostosowanie technologii do potrzeb użytkowników i aktywne zaangażowanie personelu.

Cyfrowa transformacja przestrzeni edukacyjnych. Angażowanie ludzi na rzecz trwałego sukcesu - warsztaty z projektu Beyzoo, Włochy

Wyzwania i szanse transformacji cyfrowej – wnioski

Cyfrowa transformacja przestrzeni edukacyjnych wymaga holistycznego podejścia. Nie chodzi tylko o digitalizację istniejących działań, ale o ponowne przemyślenie metod nauczania, wymaganych umiejętności i rozwoju kulturalnego w organizacji. Transformacja cyfrowa oferuje możliwości poprawy jakości uczenia się i generowania wartości, ale wymaga szczególnej uwagi na potrzeby użytkowników i dostosowanie umiejętności.

Cyfrowa transformacja przestrzeni edukacyjnych wymaga strategicznego podejścia, które stawia ludzi w centrum procesu. Francesco Santarsiero podkreśla znaczenie aktywnego angażowania użytkowników końcowych i pracowników organizacji, przyjęcia podejścia współtworzenia i uwzględnienia specyficznych potrzeb organizacji. Transformacja cyfrowa nie polega wyłącznie na wdrażaniu zaawansowanych technologii, ale wymaga podejścia skoncentrowanego na innowacjach i rozwiązywaniu problemów. Współtworzenie i aktywny udział wszystkich zaangażowanych stron zainteresowanych mają kluczowe znaczenie dla zapewnienia trwałego sukcesu w transformacji przestrzeni edukacyjnych w erze cyfrowej.

Podsumowując, Francesco Santarsiero przedstawia strategiczne podejście do cyfrowej transformacji przestrzeni edukacyjnych, podkreślając znaczenie angażowania ludzi i dostosowywania się do potrzeb użytkowników końcowych. Transformacja cyfrowa nie polega tylko na wdrażaniu zaawansowanych technologii, ale wymaga podejścia skoncentrowanego na innowacjach i rozwiązywaniu problemów. Współtworzenie i aktywny udział wszystkich zainteresowanych stron mają kluczowe znaczenie dla zapewnienia trwałego sukcesu w transformacji przestrzeni edukacyjnych w erze cyfrowej.

Podróż ucznia, Regina O'Brien, Sinead Mulvaney, Irlandia

W Irlandii i na całym świecie podczas pandemii Covid-19 ludzie musieli dostosować się do różnych sposobów pracy i nauki. W czasie pandemii szkoły na całym świecie zostały zamknięte. Na całym świecie ponad 1,2 miliarda dzieci nie uczęszczało do zajęć lekcyjnych.

W rezultacie edukacja uległa dramatycznym zmianom wraz z wyraźnym rozwojem e-learningu, w ramach którego nauczanie odbywa się na odległość i na platformach spotkań online.

Podczas seminarium Carol Cantwell została wykwalifikowaną trenerką, kierownikiem projektu w MEAG Ireland. Omówiono z Reginal O'Brien (trenerką i administratorką) i Sinead Mulvaney (uczeń, dyplom w dziedzinie sztuk pięknych). Jak uczniowie i trenerzy przeszli z nauczania stacjonarnego na nauczanie online podczas pandemii i kontynuowali podróż ucznia do nauczania hybrydowego.

Seminarium zostało przeprowadzone za pośrednictwem platformy spotkań online. Uczącym się przedstawiono prezentację i wprowadzenie do nauczania hybrydowego.

Nieplanowane i szybkie przejście na naukę online, bez szkolenia, z niewystarczającym dostępem do Internetu i niewielkim przygotowaniem, sprawiło, że podróż edukacyjna była nie lada wyzwaniem.

Wady środowiska nauczania online: Od uczniów i trenerów oczekiwano posiadania umiejętności technicznych potrzebnych w środowisku nauczania online. Kiedy uczniowie zdalni mają problemy techniczne, może to zakłócić zajęcia. Może to być trudne dla trenera, ponieważ może zająć dużo czasu. Dalsze placówki edukacyjne i szkoleniowe stoją przed wyzwaniem zapewnienia skutecznych, angażujących lekcji do nauczania online. Zalety środowiska uczenia się online zapewniły uczniom na całym świecie dostęp do nauki online, co stworzyło włączające środowisko uczenia się, ponieważ wszyscy uczniowie mieli do niego dostęp niezależnie od ich lokalizacji.

Jednym z wielu narzędzi systemu zarządzania kursami (CMS) jest przycisk nagrywania. Nagrane zajęcia mogą ułatwić uczniowi odsłuchanie zajęć. Zapewnia łatwy dostęp do zajęć, dzięki czemu uczniowie mogą pracować według własnego harmonogramu.

Obecnie kryzys paliwowy może mieć wpływ na uczniów przyjeżdżających na studia z obszarów wiejskich w Irlandii. Preferowano zajęcia online, aby zaoszczędzić na kosztach paliwa. Nauka online daje uczniom, którzy nie mają możliwości podróżowania, możliwość kontynuowania nauki.

Zarówno nauczanie tradycyjne, jak i hybrydowe mają mocne i słabe strony, które lepiej wspierają niektórych uczniów niż innych.

W hybrydowym środowisku nauczania nie każdy trener czuje się pewnie podczas transmisji wideo na żywo lub ma umiejętności informatyczne umożliwiające jednoczesne prowadzenie zajęć online i offline. W tradycyjnym środowisku lekcyjnym uczniowie nadal mają możliwość interakcji w czasie rzeczywistym z językiem ciała – strukturą klasy, która może mieć kluczowe znaczenie w procesie uczenia się. Kiedy uczeń doświadcza problemów technicznych, może to spowodować opóźnienie w nauczaniu przez trenera, co może powodować frustrację wśród uczniów w klasie.

Najbardziej znaczącą zmianą, jaką zaobserwowaliśmy w związku z pandemią Covid-19, jest poczucie izolacji i samotności.

Przed pandemią COVID-19 większość z nas była doskonale zaznajomiona z zajęciami stacjonarnymi, a niewielu trenerów miało niewielkie doświadczenie w zarządzaniu uczniami zdalnymi, nie mówiąc już o sprawdzaniu grup w modelu hybrydowym.

Organizacja szkoleniowa musiała szybko dostosować się do metod online podczas pandemii, co miało wpływ finansowy na organizację. Aby kontynuować hybrydowy model nauczania, system zarządzania nauczaniem (LMS) jest centralnym elementem hybrydowej strategii nauczania, a utrzymanie LMS może być kosztowne.

Podręcznik szkoleniowy byłby przydatny dla trenerów i uczestników obsługi tych systemów. Wsparcie i szkolenie w zakresie realizacji hybrydowych byłoby zaletą zarówno dla trenera, jak i osoby uczącej się. Bardzo ważne jest monitorowanie i ocena kursów hybrydowych.

Zmiany wywołane przez Covid-19 mogą pozostać. Szybko pojawia się nowy, hybrydowy model edukacji.

Nagranie wywiadu z Inn Training UK. Wnioski

Jak już wiemy, w Irlandii i na całym świecie podczas pandemii Covid-19 ludzie musieli dostosować się do różnych sposobów pracy i nauki. MEAG Ireland zdecydowała się przeprowadzić wywiad z Murrayem Thextonem, dyrektorem Inn Training z siedzibą w Wielkiej Brytanii. Murray był zaangażowany w poprzednie programy Erasmus plus. Murray ma 25-letnie doświadczenie w branży szkoleniowej i postanowiliśmy skorzystać z tej okazji, aby wykorzystać jego wiedzę i doświadczenia z życia codziennego w naszych badaniach w ramach projektu BEYOND/ZOOM.

W rezultacie Murray w dramatyczny sposób opisał swoje doświadczenia związane z uchronieniem swojej organizacji szkoleniowej przed zamknięciem, gdy pandemia Covid-19 zmieniła świat. Charakterystyczny rozwój nauczania online był dla Murraya punktem kulminacyjnym i uratował jego firmę przed upadkiem.

Podobnie jak wiele organizacji znalazł się w nieznanym środowisku, musiał samodzielnie myśleć bez wskazówek i instrukcji. Z dnia na dzień zmienił sposób, w jaki działał – skierował się w stronę nieznanego przeszedł ze środowiska wewnętrznego do środowiska szkoleniowego wyłącznie online. Był jednym z tych szczęśliwców, ponieważ zajmuje się tego typu biznesem, mógł przystosować swój biznes do działania w Internecie.

Murray został poproszony o wyjaśnienie własnymi słowami, jak rozumie hybrydowe środowisko uczenia się; Stwierdził, że „nie ma różnicy między hybrydowym środowiskiem uczenia się a wewnętrznym środowiskiem uczenia się. „Nie ma czegoś takiego jak wirtualny uczeń. Dobry facylitator/trener stworzy włączające środowisko uczenia się przy użyciu narzędzi, które zapewniła nam technologia.

Podczas pandemii COVID-19 Murray często był jedynym punktem kontaktowym dla uczniów podczas nasłonecznienia, jakiego doświadczała populacja świata. Murraya jako facylitatora szkoleń opisał, jak jego zajęcia online zamieniają się w dyskusję grupową lub sesję doradczą – Murray charakteryzuje się empatią i dobrym humorem, które powinni posiadać wszyscy facylitatorzy, bez względu na środowisko uczenia się, w którym uczą. Uważa, że to od osobowości danej osoby jako facylitatora zależy, czy będzie ona w stanie zarządzać hybrydowym środowiskiem uczenia się i nadal ułatwiać swoim uczniom szkolenie z takim samym doświadczeniem edukacyjnym, jak gdyby uczeń był w klasie.

Murray demonstruje metody i narzędzia szkoleniowe online, które umożliwiły mu szybkie przystosowanie się do nauczania online, a dzięki samokształceniu na podstawie wyszukiwań wideo i internetowych mógł swobodnie kontynuować przejście na szkolenie online. Wspomina także o współpracy z innymi organizacjami i samoocenie własnego nauczania, aby dowiedzieć się, czy uczniowie się uczą. Jest to bardzo ważne.

Podróż ucznia, Regina O'Brien, Sinead Mulvaney, Irlandia

Często jako mediator zapominamy o autorefleksji na temat naszych własnych wyników. Murray stwierdził, że angażowanie uczniów to kolejna kwestia, która dla wszystkich mediatorów będzie trudna w hybrydowym środowisku nauczania. Ważne jest, aby mediatorzy zarządzali .uczniami online i wyznaczali granice, a także przestrzegali planów lekcji i kontynuowali naukę zgodnie ze strukturą, którą należy przestrzegać.

Jako mediator musisz zachować się profesjonalnie, przebywając w obu środowiskach. Metody nauczania w środowisku hybrydowym stały się innowacyjne, na przykład dzięki dwóm ekranom angażującym uczniów, jako mediator możesz obserwować uczniów, powiększając obraz ich. Niektóre inne narzędzia, takie jak ikona podniesionej dłoni, pozwalają uczniowi nie przeszkadzać moderatorowi. Ta ikona jest teraz dostępna w różnych odcieniach skóry, co pozwala na świadomość kulturową i tworzy włączające środowisko uczenia się.

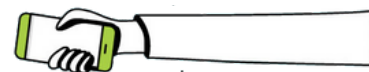
Bariery językowe i świadomość kulturowa to wyzwania, z którymi możesz się spotkać jako moderator, ale Murray ma doświadczenie z pierwszej ręki w zaangażowaniu w projekty Erasmus plus. Opisuje narzędzie na platformie spotkań, które jest narzędziem do transkrypcji, które może być bardzo innowacyjne, gdy jesteś borykających się z barierami językowymi.

Świadomość potrzeb uczniów, znajomość treści kursu oraz doskonałe umiejętności obserwacji to umiejętności wymagane w hybrydowym środowisku nauczania. Kwestie związane z ochroną, stanowieniem prawa, RODO to zidentyfikowane przeszkody, które należy pokonać w hybrydowym środowisku pracy.

Podczas pandemii Covid-19 stare procesy nauczania uległy wstrząsowi, organizacje nie lubią zmian, ale te, które chcą je przyjąć, będą iść z duchem czasu. Młodsze pokolenie jest bardzo bystre, jeśli chodzi o technologię i akceptowanie zmian. Uczniowie szybko przystosowali się do elastyczności nauczania online.

Czy hybrydowe środowisko uczenia się zostanie na stałe? Odpowiedź brzmi: tak, zmierzamy w stronę wirtualnego środowiska uczenia się i musimy zrozumieć, że nie ma czegoś takiego jak wirtualny uczeń, ale musimy przyjąć wirtualne środowisko uczenia się.

Wreszcie, jako organizacja musisz wykazać się odwagą, aby przejść na tryb hybrydowy i uczyć się, współpracując z ludźmi, którzy mają doświadczenie w stosowaniu tej metody nauczania. Czy ci się to podoba, czy nie, nauczanie hybrydowe pozostanie organizacją zajmującą się kształceniem i szkoleniem zawodowym, która nie przyjmie pozytywnie zmian i grozi jej pozostawienie w tyle.

Zapis z wywiadu, Murray Thexton, Irlandia

Jak już wiemy, w Irlandii i na całym świecie podczas pandemii Covid-19 ludzie musieli dostosować się do różnych sposobów pracy i nauki. MEAG Ireland zdecydowała się przeprowadzić wywiad z Murrayem Thextonem, dyrektorem Inn Training z siedzibą w Wielkiej Brytanii. Murray był zaangażowany w poprzednie programy Erasmus plus. Murray ma 25-letnie doświadczenie w branży szkoleniowej i postanowiliśmy skorzystać z tej okazji, aby wykorzystać jego wiedzę i doświadczenia z życia codziennego w naszych badaniach w ramach projektu BEYOND/ZOOM.

W rezultacie Murray w dramatyczny sposób opisał swoje doświadczenia związane z uchronieniem swojej organizacji szkoleniowej przed zamknięciem, gdy pandemia Covid-19 zmieniła świat. Charakterystyczny rozwój nauczania online był dla Murraya punktem kulminacyjnym i pomógł uratować jego biznes.

Podobnie jak wiele organizacji znalazł się w nieznanym środowisku, musiał samodzielnie myśleć bez wskazówek i instrukcji. Z dnia na dzień zmienił sposób, w jaki działał – skierował się w stronę nieznanego i całkowicie przeszedł ze środowiska wewnętrznego do środowiska szkoleniowego wyłącznie online. Był jednym z tych szczęśliwców, ponieważ zajmuje się tego typu biznesem, mógł przystosować swój biznes do działania w Internecie.

Murray został poproszony o wyjaśnienie własnymi słowami, jak rozumie hybrydowe środowisko uczenia się; Stwierdził, że „nie ma różnicy między hybrydowym środowiskiem uczenia się a wewnętrznym środowiskiem uczenia się. „Nie ma czegoś takiego jak wirtualny uczeń. Dobry facylitator/trener stworzy włączające środowisko uczenia się przy użyciu narzędzi, które zapewniła nam technologia.

Podczas pandemii COVID-19 Murray często był jedynym punktem kontaktowym dla uczniów podczas nasłonecznienia, jakiego doświadczała populacja świata.

Zapis z wywiadu, Murray Thexton, Irlandia

Murraya jako mediator szkoleń opisał, jak jego zajęcia online zamieniają się w dyskusję grupową lub sesję doradczą – Murray charakteryzuje się empatią i dobrym humorem, które powinni posiadać wszyscy mediatorzy, bez względu na środowisko uczenia się, w którym uczą.

Uważa, że to od osobowości danej osoby jako mediatora zależy, czy będzie ona w stanie zarządzać hybrydowym środowiskiem uczenia się nadal ułatwiać swoim uczniom szkolenie z takim samym doświadczeniem edukacyjnym, jak gdyby uczeń był w klasie.

Murray demonstruje metody i narzędzia szkoleniowe online, które umożliwiły mu szybkie przystosowanie się do nauczania online, a dzięki samokształceniu na podstawie wyszukiwań wideo i internetowych mógł swobodnie kontynuować przejście na szkolenie online. Wspomina także o współpracy z innymi organizacjami i samoocenie własnego nauczania, aby dowiedzieć się, czy uczniowie się uczą. Jest to bardzo ważne. Często jako mediatorzy zapominamy o autorefleksji na temat naszych własnych wyników.

Murray stwierdził, że angażowanie uczniów to kolejna kwestia, która dla wszystkich mediatorów będzie trudna w hybrydowym środowisku nauczania. Ważne jest, aby mediatorzy zarządzali uczniami online i wyznaczali granice, a także przestrzegali planów lekcji i kontynuowali naukę zgodnie ze strukturą, którą należy przestrzegać.

Jako mediator musisz zachować się profesjonalnie, przebywając w obu środowiskach. Metody nauczania w środowisku hybrydowym stały się innowacyjne, na przykład dzięki dwóm ekranom angażującym uczniów, jako mediator możesz obserwować uczniów, powiększając obraz ich. Niektóre inne narzędzia, takie jak ikona podniesionej dłoni, pozwalają uczniowi nie przeszkadzać moderatorowi. Ta ikona jest teraz dostępna w różnych odcieniach skóry, co pozwala na świadomość kulturową i tworzy włączające środowisko uczenia się.

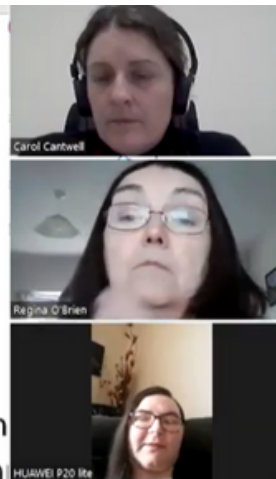
Bariery językowe i świadomość kulturowa to wyzwania, z którymi możesz się spotkać jako moderator, ale Murray ma doświadczenie z pierwszej ręki w zaangażowaniu w projekty Erasmus plus. Opisuje narzędzie na platformie spotkań, które jest narzędziem do transkrypcji, które może być bardzo innowacyjne, gdy jesteś borykających się z barierami językowymi.

Świadomość potrzeb uczniów, znajomość treści kursu oraz doskonałe umiejętności obserwacji to umiejętności wymagane w hybrydowym środowisku nauczania. Kwestie związane z ochroną, stanowieniem prawa, RODO to zidentyfikowane przeszkody, które należy pokonać w hybrydowym środowisku pracy.

Group Activity

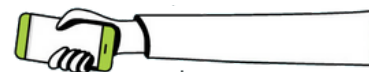
As a group discuss different approaches to delivering training online & hybrid learning environ

Podczas pandemii Covid-19 stare procesy nauczania uległy wstrząsowi. Organizacje nie lubią zmian, ale te, które chcą je przyjąć, będą iść z duchem czasu. Młodsze pokolenie jest bardzo bystre, jeśli chodzi o technologię i akceptowanie zmian. Uczniowie szybko przystosowali się do elastyczności nauczania online.

Czy hybrydowe środowisko uczenia się zostanie na stałe? Odpowiedź brzmi: tak, zmierzamy w stronę wirtualnego środowiska uczenia się i musimy zrozumieć, że nie ma czegoś takiego jak wirtualny uczeń, ale musimy przyjąć wirtualne środowisko uczenia się.

Wreszcie, jako organizacja musisz wykazać się odwagą, aby przejść na tryb hybrydowy i uczyć się, współpracując z ludźmi, którzy mają doświadczenie w stosowaniu tej metody nauczania. Czy ci się to podoba, czy nie, nauczanie hybrydowe pozostanie organizacją zajmującą się kształceniem i szkoleniem zawodowym, która nie przyjmie pozytywnie zmian i grozi jej pozostawienie w tyle.

Covid-19 jako edukacyjny gamechanger, Anna Waligóra, Polska

Przeniesienie nauczania do świata wirtualnego okazało się ważnym wyzwaniem dla uczelni. Przede wszystkim wymagało to zmiany myślenia o edukacji jako takiej – coś, co wcześniej wydawało się niemożliwe, stało się codziennością zarówno dla naukowców, jak i studentów. Po drugie, po początkowym szoku związanym z pandemią, zdalne nauczanie przyniosło rozwiązania, które nie były możliwe w edukacji stacjonarnej. Oczywiście sam powód zmiany systemu nauczania w czasie pandemii pozostaje absolutnie negatywny. Sama zapadalność na Covid-19 i stres związany z możliwością zarażenia się „nową, nieznaną” chorobą zebrały swoje konsekwencje, niemniej jednak zmiana myślenia i stosunkowo szybkie otwarcie na nowe rozwiązania edukacyjne wniosły istotny wkład w to, co post-covidowe edukacja uniwersytecka i myślenie o niej wygląda dzisiaj.

Do czasu pandemii rozwiązania w edukacji, w których pośredniczy Internet i technologie towarzyszące, były wykorzystywane wybiórczo. Można było je wykorzystywać do zajęć dydaktycznych, ale jednocześnie trudno było sobie wyobrazić usunięcie konieczności bezpośredniej obecności na uczelni.

Udział w zajęciach on-line stanowił wyzwanie etyczne dyskusyjne wykraczające poza regulamin uczelni. Uczestnictwo w zajęciach i sam proces edukacyjny wiązały się z absolutną koniecznością przebywania na terenie kampusu. Można zatem powiedzieć, że pandemia przyniosła poszerzenie definicji edukacji uniwersyteckiej – co wydawało się niemożliwe do czasu, gdy era Covid-19 stała się standardem. Dziś jednak zajęcia prowadzone są z większym wykorzystaniem metod nauczania zdalnego. I chociaż wykłady i ćwiczenia w większości powróciły do sal uniwersyteckich, dostępne są wybrane kursy online, seminaria stacjonarne i on-line. Organizowanie otwartych seminariów online stało się już nową, dobrą tradycją uniwersytetu.

Można w nich uczestniczyć m.in. poprzez transmisję online w serwisie YouTube. W tej formule mogą szkolić się także pracownicy uczelni, co poszerza możliwości zapraszania ekspertów, nie zawsze dostępnych stacjonarnie.

Warto również zauważyć, że wiele procesów i zasobów uczelni zostało zdigitalizowanych. „Dzięki” pandemii opracowano nowe procedury załatwiania formalności bez konieczności przyjazdu na uczelnię. Dopracowano także materiały edukacyjne, zakupiono nowe materiały do biblioteki cyfrowej. Procesy uniwersyteckie stały się dzięki temu bardziej ekologiczne (zmniejszenie zużycia papieru) i bardziej dostępne, co jest szczególnie istotne dla obcokrajowców studiujących w Polsce czy osób niepełnosprawnych.

Oczywiście pandemia odstąpiła lub przyniosła bardziej skomplikowane i mniej pozytywne konsekwencje w postaci „znikania” uczniów za niepełnosprawnymi kamerami podczas zajęć online. Część takich sytuacji miała podłoże ekonomiczne, część zaś psychologiczne. Zdiagnozowano sytuacje, w których uczniowie nie mieli możliwości aktywnego uczestnictwa w zajęciach, m.in. z powodu dzielenia pokoju z rodzeństwem, które równolegle realizowało swoje obowiązki edukacyjne. Bariera okazała się także sytuacja ekonomiczna – nie w każdym domu dostępna była wystarczająca ilość sprzętu online, aby korzystanie z Teams czy Zoom było bezproblemowe.

Część uczniów miała trudności z przystosowaniem się do procesu edukacyjnego on-line – spadła motywacja do udziału w zajęciach, zaobserwowano kryzysy pandemiczne, długotrwałe odosobnienie. W celu rozwiązania

Ze względu na problemy techniczne uczelnie utworzyły sale dydaktyczne, które umożliwiły studentom uczestnictwo w zajęciach on-line w rygorze sanitarnym (taka opcja odpowiadała potrzebom studentów studiujących i mieszkających w tym samym mieście). Powołano także konsultantów psychologicznych, do których w razie potrzeby mogli zwrócić się o poradę zarówno pracownicy, jak i studenci.

Od offline do online w ekonomii społecznej i przedsiębiorczości społecznej, Jarosław Wypszyński, Polska

Ekonomia społeczna, a przede wszystkim przedsiębiorczość społeczna w Polsce funkcjonuje w odniesieniu do dostarczanych przez nią materialnych produktów i usług. Rzeczywistość Covid-19 była dla tego obszaru znacznie bardziej skomplikowana niż dla usług edukacyjnych, z których zdecydowana większość mogła czasowo lub na stałe przenieść się do świata wirtualnego. Pandemia stała się dla przedsiębiorstw społecznych polem eksperymentów związanym z częściowym lub tymczasowym przeniesieniem komunikacji i działań do świata wirtualnego. Część podmiotów ekonomii społecznej przeszła na te rozwiązania płynnie; dla części z nich był to czas wielkiej próby m.in. z powodu braku lub niedostosowania zaplecza sprzętowego do warunków prowadzenia działalności dyktowanych reżimem sanitarnym wywołanym Covid-19.

Przedmiotowe przedsiębiorstwa społeczne świadczą m.in. usługi opiekuńcze i cateringowe. W czasie pandemii odbiorcy tych usług często nie chcieli dopuścić do siebie opiekunów ze względu na ryzyko zakażenia Covid-19. Z kolei placówki korzystające na co dzień z cateringu (np. szkoły) przeszły do internetu, co oznaczało, że przedsiębiorstwa społeczne chwilowo straciły klientów. W zaistniałej sytuacji konieczne było przemodelowanie oferty usług i pozyskanie nowych klientów.

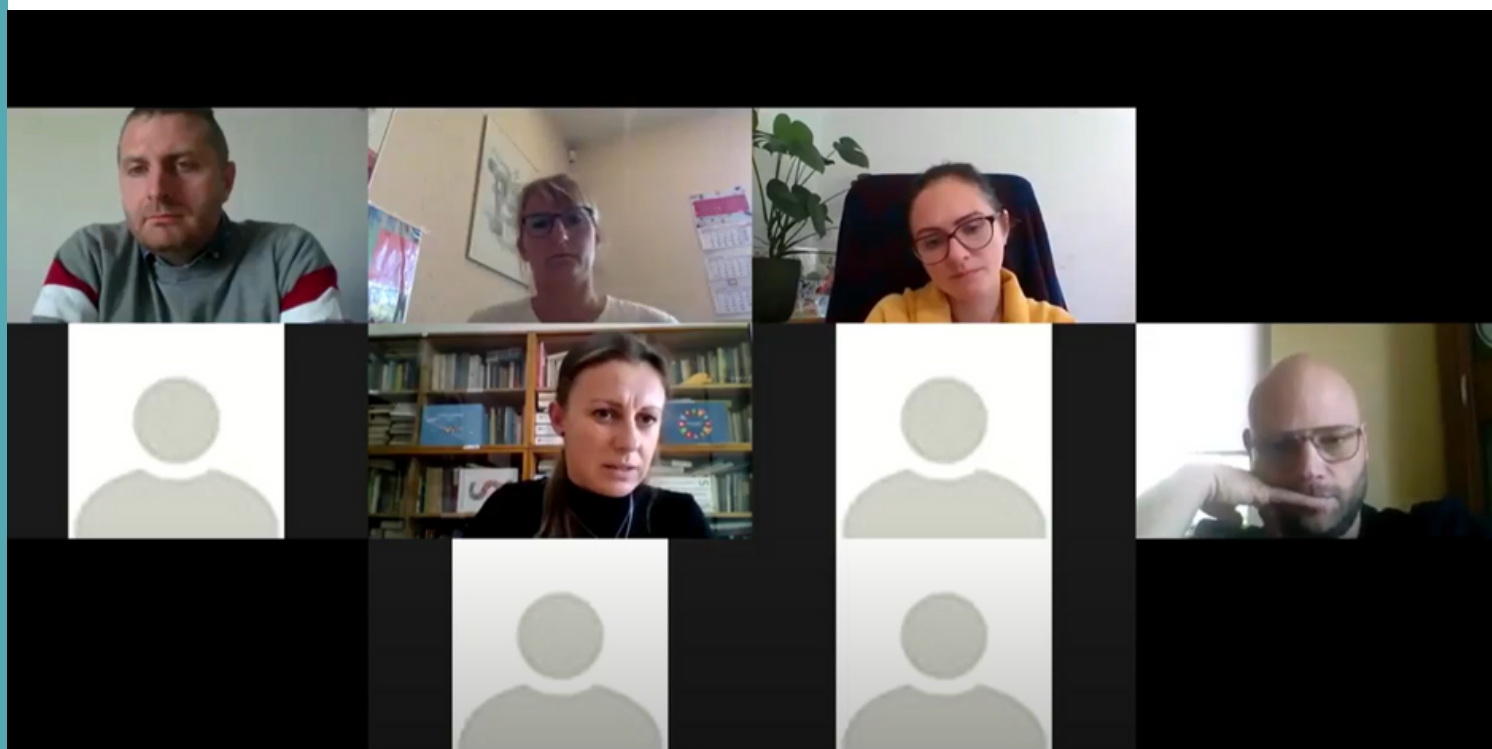
Oczywiście proces ten nie przebiegał sprawnie i wiązał się z okresowym zmniejszaniem dochodów spółdzielni socjalnych. Wyłynęła jednak z tego ważna lekcja dotycząca odporności funkcjonowania przedsiębiorstw społecznych – okazało się, że mają one zasoby, aby działać innowacyjnie (choć często wiązało się to ze stresem organizacyjnym).

Ważnym wyzwaniem dla organizacji takiej jak Stowarzyszenie Na Rzecz Spółdzielni Socjalnych, która koordynuje i wspiera działalność przedsiębiorstw społecznych, okazała się nowa forma usług doradczych. Usługa, która do tej pory organizowana była albo w siedzibie stowarzyszenia, albo w siedzibach spółdzielni socjalnych, przeniosła się do świata wirtualnego.

Można powiedzieć, że po okresie prób (wyboru optymalnego narzędzia komunikacji online) udało się zorganizować usługi doradcze w wirtualnej rzeczywistości. W tej formie można by również przeprowadzić część szkoleń. Doradztwo i raportowanie przedsiębiorstw społecznych w Internecie okazało się większym wyzwaniem. Po okresie pandemii wszyscy z ulgą powróciliśmy do prowadzenia tych spraw twarzą w twarz.

Z pewnością te nowe praktyki i rozwiązania po części zostaną z nami, zarówno w odniesieniu do współpracy z istniejącymi przedsiębiorstwami społecznymi, jak i w działaniach prowadzących do powstawania nowych podmiotów ekonomii społecznej.

Z pewnością test przetrwania pandemii pozwolił na przetestowanie niektórych rozwiązań online przez przedsiębiorstwa społeczne. Część z nich pozostała po pandemii. Należą do nich nowy, zorientowany na media społecznościowe marketing produktów i usług, czy ułatwienie komunikacji telefonicznej z obecnymi i potencjalnymi klientami. Częściowo zaakceptowano także konsultacje doradcze online z wykorzystaniem Skype'a (Teams uznawany był za narzędzie bardziej skomplikowane i przez to rzadziej wykorzystywane).

Futuregames - nauka poprzez różnorodność, William Easton, Szwecja

Futuregames to szkoła gier istniejąca już od prawie 25 lat, co czyni ją jedną z najstarszych szkół gier w Europie. Szkoła oferuje krótsze i dłuższe programy, zarówno dla tych, którzy mają już ugruntowaną pozycję w branży gier, jak i dla przyszłych twórców gier, którzy rozpoczynają karierę. Około 40% osób aktywnie pracujących w szwedzkiej branży gier to byli studenci Futuregames. Programy edukacyjne obejmują artystę gier, testera gier zapewniających jakość, projektanta gier, kierownika projektu, programistę, VR, AR, twórcę efektów animacji i nie tylko. Byli uczniowie szkoły zadomowili się także w wiodących firmach z branży gier na arenie międzynarodowej. Szkoła, do której uczęszcza około 1000 uczniów, ma siedziby w całej Szwecji, od Boden na północy po Malmö na południu. Obecnie Futuregames zakłada szkoły w Norwegii, Polsce, Nowej Zelandii i szuka podobnej ekspansji w Danii i Czechach.

Futuregames jest wysoko oceniane w międzynarodowych rankingach edukacji w zakresie gier, a część tego sukcesu wynika z bliskiej współpracy z prawie wszystkimi wiodącymi szwedzkimi i wieloma międzynarodowymi firmami z branży gier, w tym Hazelight, Avalanche Studios, CD Projekt RED, Star Stable, Zordix, Paradox, Turborilla, North Kingdom, King, Ubisoft, EA DICE, Fatshark Games, Starbreeze Studios, Embracer Group, Epic Games i wiele innych. Co roku dodawane są nowe partnerstwa w ramach współpracy, a obecnie szkoła utrzymuje aktywne relacje z ponad 300 firmami działającymi w branży gier i pokrewnych, zarówno w Szwecji, jak i za granicą.

Od października 2022 r. Futuregames jest częścią AcadeMedia, wiodącego skandynawskiego dostawcy usług edukacyjnych z ponad 650 szkołami i 180 000 uczniów w przedszkolach, szkołach podstawowych, szkołach średnich II stopnia i kształcących się dla dorosłych.

Działalność edukacyjna Futuregames w pełnym wymiarze godzin podlega Szwedzkiej Narodowej Agencji Szkolnictwa Wyższego (MYH).

Tym, co odróżnia wyższe szkoły zawodowe w Szwecji od uniwersytetów i innych instytucji szkolnictwa wyższego, jest wymóg, aby co najmniej 80% studentów znalazło odpowiednie zatrudnienie w ciągu roku po ukończeniu studiów. Kolejną istotną różnicą w porównaniu z tradycyjnym kształceniem uniwersyteckim jest skład kadry nauczycielskiej. Zamiast mieć duży stały personel, Futuregames zatrudnia tylko kilku pełnoetatowych nauczycieli i zatrudnia prawie 900 profesjonalistów z branży pracujących w charakterze nauczycieli i mentorów. Oznacza to, że podczas swojej edukacji studenci mają szansę spotkać szeroki przekrój ludzi z branży gier, co nie tylko pomaga zakotwiczyć ich studia w najnowszych osiągnięciach w branży profesjonalnej, ale także pozwala studentom na nawiązanie krytycznego networkingu potrzebnego studentom potrafić zorganizować 30-tygodniowy staż będący zwieńczeniem swojej edukacji. Średnio 90% studentów znajduje bezpośrednie zatrudnienie w firmie, w której odbywali staż. Aby edukacja była jak najbardziej dostosowana do potrzeb branży, wszystkie kursy mają charakter praktyczny i obejmują serię projektów gier, podczas których uczniowie pracują w grupach z różnych dyscyplin, wydając i publikując stworzone przez siebie gry, a szkoła publikuje około 40 nowych tytułów co roku rok. Kolejną istotną różnicą między kształceniem uniwersyteckim a wyższymi studiami zawodowymi jest ścisłe zaangażowanie przedstawicieli przemysłu w utrzymanie i rozwój programu nauczania. Wszystkie programy edukacyjne mają radę złożoną z profesjonalistów z branży, od których wymaga się zarówno podpisania planu kształcenia, jak i, co najważniejsze, sugerowania wszelkich zmian w treści kursu niezbędnych do zapewnienia dalszego znaczenia w branży.

Podczas pandemii Covid 19 nauczanie w Futuregames przestało być prowadzone w formie hybrydowej i stało się całkowicie online. Nauczanie hybrydowe oznacza tu połączenie nauczania w klasie i nauczania online, jak twierdzą np. Dziuban, Graham, Moskal, Norberg i Sicilia (2021).

Kształcenie online odnosi się do formy nauczania na odległość, która wykorzystuje technologie internetowe w celu zapewnienia edukacji uczniom studiującym zdalnie. Udostępnia różne narzędzia, które umożliwiają uczniom uczestniczenie w nauce z dowolnego miejsca z komputerem i połączeniem internetowym, Nortvig i in. (2020). Jak przebiegło to przejście?

Dla wielu nie była to aż tak duża zmiana, gdyż uczniowie byli przyzwyczajeni do zajęć prowadzonych przez nauczycieli, którzy pracowali gdzie indziej. Branżę gier od dawna charakteryzują hybrydowe formy pracy, w których pracownicy pracują zdalnie. Jednak pewne zjawiska stały się bardziej widoczne. Omówiono je poniżej w kontekście interakcji i dostępu technicznego.

Nastąpiła interakcja między nauczycielami/wykładowcami a uczniami zarówno na miejscu, jak i cyfrowo. W Futuregames pracują uczniowie i nauczyciele/wykładowcy z całego świata. Oznacza to, że nie jest konieczne posiadanie w firmie menedżera ds. różnorodności; różnorodność jest raczej wbudowana w różne procesy uczenia się. To samo dotyczy różnorodności, jeśli chodzi o zmienność funkcjonalną. Uczeń z ubytkiem słuchu przyczynia się do rozwoju gier poprzez swoją wyjątkową perspektywę. Perspektywa, która może być trudna do przekazania nauczycielowi lub wykładowcy, ale dzięki heterogenicznym grupom studentów, zarówno pod względem narodowości, jak i zróżnicowania funkcjonalnego, studenci mają możliwość interakcji z ludźmi, którzy mają zupełnie odmienne doświadczenia. W czasie pandemii stało się szczególnie jasne, że interakcja może odbywać się nawet na duże odległości, a uczniowie i nauczyciele mogą uczyć się, a nawet wchodzić w interakcje na odległość.

Przejście z nauczania w klasie na nauczanie online i/lub hybrydowe sprawdziło się w przypadku wielu uczniów, na przykład dzięki nagrywaniu większej liczby lekcji uczniowie mogli oglądać nagrane lekcje w swoim czasie.

Połączenie nauczania synchronicznego i asynchronicznego okazało się pozytywne dla kilku uczniów, nie tylko dla tych, którzy opuścili regularne wykłady, ale także jako okazja do powrotu i przejrzenia materiałów. Dla uczniów cierpiących na fobię społeczną możliwość komunikowania się w klasie pisemnie, cyfrowo, a nie ustnie, była ulgą.

Pilnie pracujemy nad kwestiami dotyczącymi RODO w związku z zarejestrowanymi lekcjami i powiązanymi kwestiami, a zgodność z nimi jest głównym problemem. Ponieważ edukacja istnieje już w kontekście cyfrowym (branża gier), dostęp techniczny nie stanowi problemu. Studenci i pracownicy są przyzwyczajeni do używania komputerów i innego sprzętu technicznego jako środków komunikacji.

Niektórzy uczniowie cierpiący na schorzenia neuropsychiatryczne uznali przejście na nauczanie online za problematyczne. Zmiana jest na ogół trudniejsza do opanowania dla osób z ADHD i/lub zespołem Aspergera. Futuregames ściśle współpracuje z różnymi organizacjami zawodowymi, krajowymi i międzynarodowymi, aby móc jak najlepiej wspierać tych uczniów. Stwierdzono potrzebę kontynuowania prac w tym obszarze i będzie ona kontynuowana, gdy w przyszłości edukacja będzie nadal przechodzić do formy internetowej.

W trakcie przechodzenia na nauczanie online ujawniło się, że środowisko cyfrowe jest postrzegane jako bardziej toksyczne zarówno przez uczniów, jak i kadrę. Uczniowie mają tendencję do mówienia/pisania za osłoną ekranu rzeczy, których nie wyraziliby, gdyby spotkali się twarzą w twarz. Jako dostawca usług edukacyjnych Futuregames ma ściśle wytyczne, które są przekazywane pracownikom i studentom. Rozróżnia się kanały oficjalne, którymi zarządza i nadzoruje szkoła, oraz kanały prywatne uczniów, takie jak Discord. Szkoła w oficjalnych kanałach szybko wypowiada się przeciwko obraźliwym i niestosownym formom wypowiedzi. Należy kontynuować te prace, aby zapewnić studentom i pracownikom dobrze funkcjonujące i bezpieczne (cyfrowe) środowisko pracy.

Istnieje realne ryzyko, że niektórzy uczniowie izolują się i nie uczestniczą tak aktywnie w interakcjach społecznych. Aby temu zapobiec, Futuregames intensywnie współpracuje z projektami, w których uczestniczą uczniowie z różnych programów edukacji w zakresie gier. W ramach tych projektów uczniowie zdobywają praktyczne doświadczenie w zakresie narzędzi stosowanych w branży gier, przy czym aktywnie kładzie się nacisk na współpracę. Wykonanie tego w kontekście hybrydowym lub online jest nadal wyzwaniem dla Futuregames i wymaga ciągłych prac rozwojowych.

W ostatnich latach Futuregames w coraz większym stopniu współpracuje z pedagogiką konektywistyczną, aby kształtować, ulepszać i aktualizować swoje metodologie nauczania. Konektywizm to stosunkowo nowy kierunek w naukach o edukacji, obecny co najmniej od pionierskiej pracy George'a Siemensa z 2005 roku (Siemens 2005). Jej główne punkty wyjścia są takie, że rozwijanie i utrzymywanie połączeń i sieci ma kluczowe znaczenie dla uczenia się, że uczenie się może istnieć poza bezpośrednimi interakcjami międzyludzkimi oraz że wiedzę można znaleźć w różnorodności. Uczniowie uczą się, będąc częścią sieci i czerpiąc wzajemne korzyści z różnych podejść do rozwiązywania złożonych problemów. Dla Futuregames ważne jest również, aby uczniowie nauczyli się budować własne sieci kontaktów oraz potrafili znajdować wiedzę i uczyć się z różnych źródeł, w tym od innych uczniów, nauczycieli, kursów online i innych źródeł zewnętrznych. Pedagogika ta przygotowuje uczniów do życia po zakończeniu edukacji, podkreślając znaczenie ciągłej współpracy i otwarcia na możliwość uczenia się w różnych kontekstach. Kiedy uczniowie rozpoczynają naukę, mówi się im na przykład, że około 70% nauki będą uczyć się od swoich kolegów z klasy. Często jest to zaskoczeniem dla tych, którzy przychodzą prosto ze szkoły średniej i są przyzwyczajeni do tego, że większość nauki odbywa się pomiędzy nauczycielami i uczniami. Studenci są zachęceni do budowania sieci zarówno wewnątrz, jak i na zewnątrz systemu edukacji, na przykład za pośrednictwem LinkedIn, Discord i innych profesjonalnych kanałów mediów społecznościowych.

Jest to podkreślane od pierwszego dnia edukacji, a następnie przenika całą edukację, zarówno jeśli chodzi o nauczanie, jak i to, co dzieje się poza Internetem i w fizycznej klasie.

W tym artykule opisano, jak Wyższa Szkoła Zawodowa Futuregames współpracowała z interakcją podczas pandemii covid, dostępem technicznym i projektowaniem lekcji z wykorzystaniem pedagogiki konektywistycznej. Z artykułu wynika, że Futuregames aktywnie działa na kilku frontach, aby zapewnić zarówno studentom, jak i pracownikom dobre i bezpieczne (cyfrowe) środowisko pracy, ale wciąż pozostaje wiele do zrobienia.

Learn to
Change /
Change to
Learn

WWW.FUTUREGAMES.SE

AD
Andres D'Andrea (Gu...

Jest to podkreślane od pierwszego dnia edukacji, a następnie przenika całą edukację, zarówno jeśli chodzi o nauczanie, jak i to, co dzieje się poza Internetem i w fizycznej klasie.

W tym artykule opisano, jak Wyższa Szkoła Zawodowa Futuregames współpracowała z interakcją podczas pandemii covid, dostępem technicznym i projektowaniem lekcji z wykorzystaniem pedagogiki konektywistycznej. Z artykułu wynika, że Futuregames aktywnie działa na kilku frontach, aby zapewnić zarówno studentom, jak i pracownikom dobre i bezpieczne (cyfrowe) środowisko pracy, ale wciąż pozostaje wiele do zrobienia.

Źródła

Easton, W. 2022. *Beyond Zoom Interview [Webinar]*. [Online]. Erasmus. [Accessed March 22nd 2023]. Available from: <https://drive.google.com/drive/folders/1l04wpSZ2fN96lXzSi77ezdjs7a0NtW07>

Dziuban, C., Graham, C. R., Moskal, P. D., Norberg, A., & Sicilia, N. (2021). *Blended learning: the new normal and emerging technologies*. *International Journal of Educational Technology in Higher Education*, 18(1), 38.

Nortvig, A.-M., Petersen, A. K., & Balle, S. H. (2020). *A Literature Review of the Factors Influencing E-Learning and Blended Learning in Relation to Learning Outcome, Student Satisfaction and Engagement*. *Journal of Educational Technology & Society*, 23(3), 237-248.

Siemens, G. (2005) 'Connectivism: a theory for the digital age', *International Journal for Instructional Technology and Distance Learning*, Vol. 2 No.1

Kulturverkstan - Radzenie sobie z wyzwaniami i korzystanie z nauczania online w zarządzaniu projektami kulturalnymi, Jesper Eng, Szwecja

Na to seminarium zaprosiliśmy Jespera Eng, który jest dyrektorem ds. edukacji w Kulturverkstan w Göteborgu. Kulturverkstan to niezależna wyższa szkoła zawodowa, która kształci m.in. menadżerów projektów kulturalnych, a także prowadzi wiele różnorodnych projektów – zarówno o zasięgu krajowym, jak i międzynarodowym. Sam Kulturverkstan jest częścią większej firmy Nätverkstan, a Kulturverkstan intensywnie pracuje z trzema perspektywami: relacyjną, kontekstową i operacyjną. Aby to osiągnąć, nauczyciele zatrudniani są zarówno ze świata akademickiego, jak i z życia zawodowego, ponieważ zapewnia to szersze kształcenie i zapewnia zarówno głębsze zrozumienie teoretyczne, jak i praktyczne zastosowanie poprzez operacjonalizację wiedzy teoretycznej. Perspektywa relacyjna ma na celu zapewnienie uczniom niezbędnej wiedzy i umiejętności w zakresie rozwiązywania konfliktów, dynamiki grupy i kwestii przywództwa, a perspektywa kontekstowa ma na celu zwiększenie zdolności uczniów do refleksji nad tym, jak świat zewnętrzny wpływa lub jest pod wpływem projektu kulturalnego.

Kulturverkstan prowadzi edukację głównie poprzez interakcję w klasie, podczas której uczniowie wymieniają myśli i doświadczenia, a duża część nauki odbywa się w kontekście społecznym. Kiedy wybuchła pandemia, wszystkie szwedzkie programy szkolnictwa wyższego zostały zmuszone do przejścia na kształcenie na odległość, co dotknęło również Kulturverkstan.

Technologia

Przejście z dnia na dzień na kształcenie na odległość okazało się dla Kulturverkstan poważnym wyzwaniem. Umiejętność korzystania z technologii cyfrowych była bardzo zróżnicowana wśród uczniów, a także wśród nauczycieli, co sprawiło, że przejście na platformę cyfrową nie było całkowicie bezproblemowe. Jesper mówi, że wybrali Zoom jako swoją platformę cyfrową, ponieważ uznali ją za przyjazną dla użytkownika i zapewniającą pożądane i potrzebne funkcje, takie jak funkcja czatu i pokoje podgrup.

Kulturverkstan - Radzenie sobie z wyzwaniami i korzystanie z nauczania online w zarządzaniu projektami kulturalnymi, Jesper Eng, Szwecja

Kulturverkstan nie był wcześniej powiązany z żadną platformą cyfrową, dlatego mógł stosunkowo łatwo dokonać wyboru.

W pewnym stopniu wykorzystano możliwość wykorzystania wcześniej nagranych materiałów – dzięki temu uczniowie mogli łatwiej przygotować się do zajęć cyfrowych i dzięki temu mogli bardziej skupić się na głębszym zgłębieniu aktualnego tematu. Kulturverkstan zauważył, że po przejściu na nauczanie online frekwencja na lekcjach była wyższa. Być może łatwiej jest wziąć udział w cyfrowym spotkaniu z domu, niż wychodzić z domu i iść do szkoły?

Teraz, po pandemii, Kulturverkstan nadal od czasu do czasu korzysta z Zooma, choć powrócił on do normy nauczania w klasie fizycznej. Jednak Jesper zauważa, że dzisiejsi uczniowie coraz częściej oczekują możliwości zdalnego uczestniczenia we wszystkich zajęciach dydaktycznych. Zoom służy jako uzupełnienie i chętnie prowadzone są tam lekcje dostosowane do formatu cyfrowego – rodzaj rozwiązania hybrydowego, w którym spotkania fizyczne odbywają się na przemian z cyfrowymi. Kulturverkstan próbował także prowadzić zajęcia hybrydowe, w których jedna grupa przebywa w sali lekcyjnej, a druga jest jednocześnie online. Według Jespera to w ogóle nie zadziałało i nie jest to metoda, którą dziś stosują – chciałby jednak skorzystać z wyników tego unijnego projektu i zdobyć narzędzia, które pozwolą lepiej radzić sobie w hybrydowym świecie..

Interakcja

Jak wspomniano wcześniej, Kulturverkstan kładzie duży nacisk na uczenie się, które odbywa się poprzez interakcję z rówieśnikami w klasie. Dynamika ta uległa całkowitej zmianie wraz z wirtualnym zanikiem nieformalnej komunikacji. To, co zwykle nazywamy „rozmową przy ekspresie do kawy”, teraz straciło naturalne miejsce spotkań i dlatego zniknęło.

Jesper uważa również, że trudno było stwierdzić, czy uczniowie zrozumieli wydane instrukcje, w przestrzeni cyfrowej próg zadawania pytań jest wyższy, a duża część komunikacji niewerbalnej ucierpiała, gdy widziało się jedynie małe zdjęcia uczestników. Czasami nawet to nie było możliwe – gdy uczestnicy decydowali się nie włączać kamer, tracił niewielki fragment kontaktu wzrokowego. Aby przeciwdziałać izolacji społecznej, która łatwo pojawia się podczas pracy zdalnej, Kulturverkstan zdecydował się na dużo pracy w formie mentoringu i pracy w małych grupach. Zdecydowali się także na utworzenie kanałów do nieformalnych rozmów i zachęcili uczniów do korzystania z nich. Tam, gdzie było to możliwe, uczniowie otrzymywali zadania do rozwiązywania metodą spaceru i rozmowy – wzmacniające poczucie wspólnoty i koherencji. Przepisy obowiązujące w Szwecji podczas pandemii nie były tak rygorystyczne, jak w wielu innych krajach – w kraju nigdy nie wprowadzono całkowitej izolacji, a społeczeństwo było stosunkowo otwarte.

Projekt lekcji

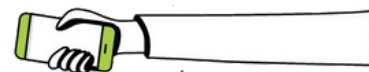
Kulturverkstan szybko zdał sobie sprawę, że nie da się po prostu przenieść projektu lekcji analogowych do formatu cyfrowego bez jego dostosowania. Lekcje, które dobrze sprawdzały się w sali fizycznej, nie sprawdzały się w sali cyfrowej. Ponieważ znaczna część nauki opierała się na nieformalnej komunikacji w trakcie lekcji, pomiędzy nimi i po nich, pojawiły się nowe wyzwania. Jesper Eng szczególnie podkreśla swoje poczucie, że lekcje w formacie cyfrowym powinny być krótsze i mieć inną strukturę – nowe słowo „Zmęczenie Zoomem” było czymś, czego doświadczyli w najwyższym stopniu, tj. wyniszczającym zmęczeniem, którego doświadcza jednostka po długim siedzeniu podczas cyfrowych spotkań/lekcji. Aby temu przeciwdziałać, zdecydowali się skrócić godziny zajęć do 45 minut i zadbać o regularne, krótkie przerwy.

Kulturverkstan - Navigating Challenges and Embracing Online Learning in Cultural Project Management, Jesper Eng, Sweden

Jesper zwraca również uwagę, że udało im się bardziej niż poprzednio wymieszać dni, upewniając się, że naprzemiennie cięższe tematy są lżejsze i różnicują formy prezentacji.

Ponieważ przed pandemią Kulturverkstan nie działał zbyt wiele na forum cyfrowym, nie było „najlepszych praktyk” w zakresie edukacji cyfrowej, co oznaczało, że musieli wypróbować to, co się sprawdziło, i po drodze dostosować swój model. Platforma cyfrowa dała Kulturverkstan możliwość współpracy z innymi krajami w inny niż dotychczas sposób – możliwość odbycia wspólnych lekcji z partnerami na innych kontynentach była pozytywnym efektem ubocznym przejścia na nauczanie online. Możliwość zatrudniania wykładowców bez konieczności uwzględniania odległości geograficznych również była postrzegana jako pozytywna. Cyfrowy świat daje nam wiele nowych możliwości – musimy lepiej je rozumieć i wykorzystywać jak najlepiej.

KLUCZOWE WNIOSKI

Na podstawie informacji uzyskanych podczas seminariów sformułowano następujące wnioski dotyczące podejść do dostaw online i hybrydowych. Wnioski zostały zaprezentowane w kolejności od najbardziej ogólnych i powszechnych dla partnerów projektu do konkretnych, wskazujących na dobre praktyki i doświadczenia, którymi warto się podzielić.

Beyond Zoom. Tłem wszelkich doświadczeń związanych z przejściem do nauczania/dzielenia się wiedzą i komunikacji za pośrednictwem środków elektronicznych jest stan świadomości i gotowości do komunikowania się pomimo zmiany narzędzi komunikacji.

(Nie)gotowość instytucji vs (nie)gotowość uczniów do korzystania i rozwijania edukacji online jest uwarunkowana organizacyjnie, ekonomicznie i kulturowo. To, jak dana instytucja/organizacja edukacyjna podejdzie do zmian w nauczaniu, zależy od tego, jak trwałe będą/będą zmiany wprowadzone w komunikacji zapośredniczonej elektronicznie. Wśród zainteresowanych stron musi także istnieć wola i przestrzeń do konsolidacji i rozwoju zajęć online. Kolejnym warunkiem brzegowym jest posiadanie wystarczająco dobrych (dla każdego kraju oznacza to coś innego) warunków technicznych i wyposażenia (zarówno po stronie organizacji, jak i studentów), aby śledzić zaawansowane rozwiązania online i akceptować je jako rozwiązania ważne i szanowane.

Nikt nie podejmuje decyzji, o których wie, że są złe. Pomimo znacznego szoku (pojawienie się wirusa COVID-19) wynikającego z szybkiego przejścia na edukację online, wydaje się, że instytucje i organizacje reprezentowane podczas seminariów oraz ich interesariusze wykazali dużą otwartość na testowanie rozwiązań związanych z edukacją online. Początkowo było to spowodowane trudnymi warunkami przejścia z edukacji offline do online. Obecnie panuje kultura otwartości i gotowości do testowania optymalnych rozwiązań w zakresie edukacji online. Wydaje się, że doświadczenie edukacji on-line uczy niezwykle ważnej kultury zarządzania błędami i otwartości na dyskusję na jej temat.

KLUCZOWE WNIOSKI

Wdrożenie narzędzi edukacyjnych i internetowych jest łatwiejsze dla uczniów niż dla nauczycieli? Na pierwszy rzut oka wydaje się, że uczniom i studentom łatwiej było zdobywać wiedzę za pośrednictwem rozwiązań on-line, gdyż przy obecnym stanie wiedzy przyjmuje się, że są to cyfrowi nomadzi. Jednak przekonanie to może być pozorne i prowadzić do akceptacji postaw uczniów i studentów oraz zatrzymania/spowolnienia procesu edukacyjnego. Z kolei pedagodzy pozornie wolniej uczą się nowych rozwiązań edukacyjnych online i starannie wdrażają je w swoją praktykę edukacyjną. Wydaje się jednak, że jest to dobra strategia odpowiedzialnego przejścia na dzielenie się wiedzą.

Zespół doradców zajmujący się wiedzą na temat rozwiązań online. Mimo że taki wniosek nie wyływał bezpośrednio z wypowiedzi interesariuszy uczestniczących w seminariach, to z ich wypowiedzi wynika potrzeba posiadania swego rodzaju think tanku – swego rodzaju wiarygodnego, stale aktualizowanego źródła wiedzy o rozwiązaniach on-line, z którego będą mogli skorzystać edukatorzy mogą korzystać.

Poza COVID-19, poza Zoomem. „Dzięki” pandemii przetestowano i wdrożono różne rozwiązania edukacyjne, które wcześniej nie były brane pod uwagę w ramach postępu edukacyjnego. Interesariusze mają raczej podobne doświadczenia i przewidywania dotyczące swojej przyszłości. Pozostanie przy nauczaniu online (i korzystaniu z narzędzi towarzyszących) w dużej mierze zależy od polityki edukacyjnej kraju (zwłaszcza w szkołach finansowanych ze środków publicznych). Niektóre instytucje/organizacje wdrożyły rozwiązania online jako dominujące, inne stosują mieszaną metodologię nauczania; jeszcze inni uruchomili programy edukacyjne dostępne wyłącznie w Internecie; nni je testują, ale nie traktują ich jako „rozwiązań przyszłości”. raczej jako rozwiązanie awaryjne w sytuacji, gdy podobna sytuacja pandemiczna miałaby ponownie wystąpić. Jak podkreślano, wiele zależy od podejścia zarządu, pedagogów, a także uczniów i studentów.

KLUCZOWE WNIOSKI

Demokratyzacja” edukacji i nauczania. Pandemia Covid-19 i jej konsekwencje sprawiły, że wiele decyzji edukacyjnych (dotyczących zarówno tego, jaką placówkę edukacyjną, jak i jakie kierunki wybrać) przeniosło się do sfery on-line. Zauważalna jest tendencja do demokratyzacji nauczyciela -relacja ze studentem i odejście od metod przekazywania wiedzy opartych na formule wykładu.Co ważne i co ciekawe, dogłębnej ocenie podlegają nie tylko student, ale także prowadzący zajęcia i sam kurs, który powinien być do tej oceny przygotowany.

Nauczanie bez mistrza. Zauważalna jest zmiana roli profesora/nauczyciela/edukatora z osoby posiadającej wiedzę na osobę, która tę wiedzę przetwarza i jest jej kuratorem. Zmiana ta wymaga zarówno przededefiniowania roli nauczyciela, jak i umiejętności tej osoby w zakresie zdobywania i dzielenia się z uczniami cennymi zasobami wiedzy.

Nauczanie bez podejścia opartego na wskazówkach człowiek-profesor/nauczyciel/wychowawca. Kursy online oparte na „podejściu bez nauczyciela” są i będą w coraz większym stopniu włączane do praktyk edukacyjnych. Wydaje się, że jako produkt edukacyjny będą stosunkowo łatwo zastosować w praktyce. Warto wziąć pod uwagę, że zmieniają one rolę i postrzeganie profesora/nauczyciela/edukatora, który staje się „niewidzialnym” projektantem, kuratorem, a ostatecznie moderatorem treści kursu.

„Mamy więc technologie, ale nie jesteśmy technologiami [...]”. Kluczem do zrozumienia sposobu i zakresu relacji pomiędzy wiedzą a sposobem jej przetwarzania i przekazywania jest zrozumienie i zapamiętanie nadrzędnych celów edukacji, które wykraczają poza narzędzi edukacyjnych, jakiegokolwiek by one nie były.

Konkretne wnioski dotyczące transformacji online „przed i po”

Transformacja nauczania online jest konsekwencją wielu zmian (m.in. społecznych i technologicznych) znacznie przyspieszonych przez pandemię Covid-19. Oznacza to, że w momencie „zatrzymania świata” spowodowanego pandemią, rozwój dogonił zmianę „tu i teraz”, na którą byliśmy już częściowo gotowi.

„Tak więc uczę online od ponad 20 lat. Na początku było to bardzo trudne, uczniowie nie chcieli się zmieniać, stwierdzili, że dużo pracy wymaga nie tylko poznanie treści kursu, ale także nauczenie się technologia 20 lat później uległa całkowitej zmianie, studenci zazwyczaj czują się bardzo dobrze z technologią, a często nawet bardziej niż oni”.

[interesariusz z Cypru]

Zmiana technologiczna to tylko część większego procesu, do którego muszą dostosować się osiągnięcia i rozwiązania z zakresu współczesnej pedagogiki i nauczania. To dostosowanie nie jest liniowe; gotowość systemowa krajów w zakresie rozwiązań edukacyjnych i poziom odporności są zróżnicowane. Dostosowanie się do nowoczesności technologicznej jest ważnym wyzwaniem dla systemów edukacji.

„Ale szczerze wierzę, że tego rodzaju połączona pedagogika stanie się dominująca lub nie, ale stanie się pożytecznym sposobem dla wszystkich, na wszystkich poziomach edukacji, na rozpoczęcie patrzenia na edukację w przyszłości. Myślę, że jesteśmy w tym już 25 lat do tyłu. Myślę, że musimy działać szybko, ponieważ pracując w takich obszarach jak metaświat, przyszłość widzimy w postaci wieloplatformowej, wielopunktowej witryny, w której wymieniane są informacje i dane. To się stanie. To, co już się dzieje, i cała edukacja, wszystkie formy społeczeństwa będą musiały to zaakceptować.

[interesariusz ze Szwecji]

Zmiany, jakie wywołała pandemia COVID-19, polegające na przyspieszeniu i dostosowaniu edukacji do nowych obostrzeń, pozwoliły na wdrożenie, a następnie przyjęcie przynajmniej części spotkań online. Do tej sytuacji musieli się przyzwyczaić zarówno nauczyciele, jak i uczniowie/studenci.

„Kiedy myślę o zmianach w systemie edukacji, nie widzę ich zbyt wiele, bo formalnie na razie żyjemy w modelu pracy twarzą w twarz. Wszyscy mamy z tyłu głowy możliwość zamknięcia uczelni [...]. Ale. Na razie. Nikt nie wierzy, że wrócimy do nauczania online, albo nie jest to bardzo bliska perspektywa. Zatem na razie znów jesteśmy twarzą w twarz z rzeczywistością. Ale mogę powiedzieć, że są dobre rzeczy, które wymknęły się z rzeczywistości online. Nadal wykorzystujemy Teams i Zoom jako platformę komunikacji, a także nadal wykorzystujemy grywalizację jako nowy model pracy podczas wykładów. Jeśli chodzi o sprawy, o których komunikujemy się na przykład ze studentami w godzinach pracy. Tak więc jest mi prościej lub łatwiej po prostu porozmawiać z osobą piszącą pracę magisterską czy licencjacką, po prostu porozmawiać i omówić problemy. Podczas przygotowywania tej pracy mogę także spotkać się z nimi twarzą w twarz.”

[interesariusz z Polski]

Przejście na (częściowe) nauczanie online jest trwałe. Jednym z paradoksów jest to, że niektórym uczniom łatwiej jest uczestniczyć w rozwoju edukacyjnym. Trudno jednak sobie wyobrazić, aby wszystkie obszary rozwoju/edukacji można było przenieść do sfery online.

„To rodzaj paradoksu. Technologia cyfrowa łatwo łączy ludzi zewsząd i o każdej porze, ale jednocześnie są oni w jakiś sposób odizolowani.

Tak, to izoluje ludzi i mają problemy z nawiązywaniem kontaktów towarzyskich, z tworzeniem rzeczywistości, wiesz. I tak nie są zbyt towarzyscy, dlatego myślę, że na przykład z (??) wyższym wykształceniem przynajmniej, ale nie tylko. Część treningu jest zawsze, zawsze może zostać, powiedzmy, przekształcona w cyfrową lub sport cyfrowy, a część treningu jest interaktywna, niezwykle kreatywna, co w efekcie generuje kreatywność, a burza mózgów umożliwia burzę mózgów, którą należy przeprowadzić na- strona. Tak właśnie widzę rzeczy.”

[interesariusz z Grecji]

Przejście na nowy model nauczania stwarza wiele nowych wyzwań, na które zapewne nie każdy będzie w stanie w zadowalający sposób odpowiedzieć. Nie ulega jednak wątpliwości, że możliwości uczenia się online będą – w bliższej lub dalszej przyszłości – głównym wyzwaniem dla skutecznej i efektywnej edukacji.

„Nie chodzi więc tylko o próbę przekształcenia osobistych lekcji i zajęć w cyfrowe, ale może wiemy, że musimy zadawać więcej pytań. Na przykład metody szkoleniowe, mierniki nauczania są odpowiednie również w wersji cyfrowej lub musimy coś zmienić, a nie tylko skupiać się na technologiach, które pozwalają nam na digitalizację lub prowadzenie lekcji w cyfrowym świecie. Ale skupiamy się także na ludziach, studentach, pożądanym rezultatach i nauczaniu. Takie podejście uwielbiam dawać także swoim doświadczeniem studentom, ludziom, odbiorcom w ogóle. I kolejny artykuł, który przyszedł mi do głowy, to ten, według którego pracownicy Met towarzyszą Markowi Zuckerbergowi, pracownicy nie rozumieją metaświata, więc pracują dla metaświata, ale go nie rozumieją.

[interesariusz z Włoch]

Jedno z pytań zadawanych podczas seminariów dotyczyło przyszłości oraz tego, co zostanie włączone/rozwinięte. Sytuacja otwarcia na nauczanie online zmieniła podejście interesariuszy do myślenia nie tylko o tym, w jaki sposób, ale także skąd pozyskać ekspertów do podejmowanych działań – uruchomionych kursów lub ich zasobów. Trudna, konkurencyjna sytuacja na rynku edukacyjnym spowodowała konieczność pozyskania nie tylko nowych rozwiązań i nowych ekspertów, ale także nowych studentów w sposób dotychczas niestosowany. Rozwój metod edukacji online to także szansa na włączenie w proces edukacji osób o różnych potrzebach. Wydaje się, że w przyszłości rozwiązania te zostaną włączone do dobrych praktyk instytucji/organizacji zajmujących się edukacją i będą dalej rozwijane.

Działą z dowolnej lokalizacji, w której pracujemy, abyśmy mogli mieć wykładowców lub zajęcia w jednym mieście, ale faktycznie transmitować je do innego. Bardzo nas to uwolniło, szczególnie w obszarach, w których potrzebujemy mentoringu, który nie jest bezpośrednim wykładem, ale musimy udzielać instrukcji grupom uczniów i możemy korzystać z pomocy osób z naszych wewnętrznych i zewnętrznych nauczycieli, aby mogli to zrobić w różnych witrynach. Myślę, że w przyszłości będziemy to robić także w większym stopniu na arenie międzynarodowej. Fakt, że działamy w wielu lokalizacjach, również był dla nas pozytywny. Zauważyliśmy, że jeśli chodzi o zmienność funkcjonalną, możliwość prowadzenia przez nas edukacji online była w stanie zapewnić wsparcie niektórym uczniom z pewnymi aspektami zmienności funkcjonalnej. Zauważyliśmy, że mogąc nagrywać wszystkie nasze wykłady, możemy do nich wrócić, a oni mogą je realizować asynchronicznie. W rzeczywistości pomogło to niektórym uczniom, którym być może trudniej było uczestniczyć w zajęciach lekcyjnych. Rozszerzamy to teraz, aby zobaczyć, jak możemy to zrobić w przyszłości. ”

[interesariusz ze Szwecji]

Niezależnie od podejścia edukacyjnego i zasobów wykorzystywanych do osiągnięcia celów uczenia się, ważne jest, aby odróżnić cele od środków. Tworzenie zasobów w edukacji jest i będzie procesem iteracyjnym, opartym na możliwościach aktorów tego procesu.

„Generalnie mamy nacisk na technologię i wymiary. Najbardziej dostosowana jest pierwsza z nich, technologia Push Dimensions. Zatem wymiar wypychania technologii oznacza, że to technologie napędzają zmianę, które ją przewodzą. Przykładowo podczas sesji szkoleniowych związanych z pandemią organizacja, która chciała przeprowadzić szkolenia, była zobowiązana do wdrożenia cyfrowej platformy internetowej do realizacji działań. W przeciwnym razie nie byłoby możliwe prowadzenie sesji. W tamtym czasie na przykład technologia, czyli platforma internetowa, wymuszały zmianę. Teraz, jakie najbardziej zaawansowane technologie, metaświat czy sztuczna inteligencja czy wirtualne rzeczywistości napędzają zmiany w niektórych dziedzinach, ale przyjmując takie podejście, mamy niepokojące dane, które musimy wziąć pod uwagę, ponieważ według ostatniego raportu dostarczonego przez Forbesea 70% inicjatywy transformacji cyfrowej kończą się niepowodzeniem, ponieważ. Tak, możemy rozważyć wiele, wiele, wiele przyczyn tych danych, ale możemy zacząć od stwierdzenia, że skupienie się wyłącznie na technologiach i pomysłach to początek problemu. Bo jeśli skupimy się tylko na technologii, gdy chcemy coś zmienić, chcemy zdigitalizować coś, na co możemy nabawić się różnych syndromów. Na przykład tzw. teatr innowacji. Czyli tam, gdzie menedżerowie czy organizacje kupują technologie lub chcą wykazać się własną innowacyjnością, po prostu kupują najbardziej zaawansowane technologie i oczekują ich w swoim kontekście, w swojej przestrzeni. Lub, na przykład, jeśli mamy platformę internetową do dostarczania działań szkoleniowych z wieloma, wieloma funkcjami, wieloma, wieloma możliwymi usługami dla, do, do, do, aby świadczyć naszym odbiorcom, a nasi trenerzy są w stanie tylko po to, żeby użyć dwóch lub trzech z nich. To rodzaj teatru innowacji. Mamy więc technologie, ale nie jesteśmy technologiami, nie są skuteczne i nie prowadzą do osiągnięcia pożądaných rezultatów.”

[interesariusz z Włoch]

Wydaje się, że dzięki istniejącym warunkom edukacji przewaga konkurencyjna jest i będzie budowana w przyszłości w oparciu o innowacje traktowane nie jako szok organizacyjny, ale raczej jako element dobrej praktyki i kultury organizacyjnej instytucji/organizacji.

„Organizacje, które chcą pozostać konkurencyjnymi, chcą zyskać trwałą przewagę konkurencyjną, muszą ją przekształcić, aby wprowadzić innowacje. A teraz, dzięki procesowi technologicznemu, wśród organizacji zwiększa się także świadomość znaczenia innowacji. Więc to pytanie już nie jest. Czy potrzebujemy innowacji, czy nie? Pytanie jednak brzmi: jak wprowadzać innowacje, w jaki sposób powinniśmy to robić, a jednocześnie powinniśmy wprowadzać innowacje z sukcesem. [...] Zatem dynamika wiedzy stanowi siłę napędową rozwoju zdolności w zakresie zrównoważonego rozwoju w nowych przedsiębiorstwach. Dlatego organizacje muszą rozwijać zdolność do innowacji, zdolność do transformacji i orientację na wartości. W tej pracy organizacje stojące w obliczu złożoności muszą stać się bardziej elastyczne, bardziej kreatywne, kreatywne, bardziej innowacyjne i bardziej intuicyjne, aby dostosować się do zmieniającego się cyfrowego świata.

[interesariusz z Włoch]

Dzięki zmianom technicznym i technologicznym w nauczaniu on-line zapoczątkowane i będzie się rozwijać myślenie o demokratyzacji procesu nauczania i uczenia się. Wzajemne uczenie się, mentoring, tutoring, korzystanie z responsywnych zasobów online zamiast wiedzy edukatora będą coraz powszechniejszymi praktykami. Należy podkreślić, że w tym podejściu zarówno nauczyciele, jak i uczniowie/studenci znajdują się w ciągłym procesie uczenia się.

„Myślę, że najważniejsze jest to, że uczenie się może opierać się na urządzeniach innych niż ludzkie i w każdym razie jest dla mnie powiązane z pedagogiką, uznając, że wszystkie te różne aspekty tego, jak można ulepszyć proces uczenia się, są ważne. Niezależnie od tego, czy uczysz się od innych uczniów, czy uczysz się od nauczyciela w klasie, czy uczysz się z filmu na YouTube, aby coś wyjaśnić, czy oglądasz inne rodzaje prezentacji lub łączysz się z innymi forami, na których różne rzeczy się dzieją. Tutaj leży przyszłość naszej edukacji.”

[interesariusz ze Szwecji]

„W ciągu ostatnich dwóch lat pandemii mamy do czynienia z tym nowym instrumentem i nowym rodzajem narzędzi, nowym sposobem uczenia się i nauczania ludzi. Nie odbywa się to w obecności fizycznej, ale w Internecie, a pomysł jest taki, że z pewnością w przyszłości będziemy coraz częściej mieć do czynienia z tego rodzaju narzędziami i tego rodzaju instrumentami”.

[interesariusz z Włoch]

“The games industry is and has been a kind of hybrid forum already. Many people already work remotely, so it's not something that it was. It was such a shock to our system that we did learn a great deal. I think from that I'm going to try and go through the things that I think are some of the positives and then the negative, some of the more chat, the challenges we received and some of the ways we're thinking about approaching this in the future.”

[interesariusz ze Szwecji]

Ogólnie rzecz biorąc, przejście na naukę online rozpętało i przyspieszyło transformację kultury uczenia się. W pierwszej fazie ta transformacja była szokiem, jednak z biegiem czasu i w przyszłości stanie się powszechną praktyką służącą zarówno skutecznej edukacji, komunikacji, jak i finalnie włączaniu na rynek pracy kolejnych pokoleń, których immanentną cechą były: i będą to mniej lub bardziej szokujące zmiany.

„Sytuacja z uczniami w piżamach nie jest już tak popularna od początku. Tak, wiedzą, że nawet jeśli mamy godziny pracy i spotykają się ze mną online, nie powinni tego robić, zablokowane łóżka w ich łóżkach. Ale może powinni po prostu usiąść w pokoju z jakąś ładną perspektywą za plecami lub po prostu zamazanym widokiem i myślę, że gdyby nie ta sytuacja online, jaką mamy, nie poznałbym tak dobrze tak wielu studentów z dwóch lat na naszej uczelni. Prowadzimy program tutoringu i mentoringu. Program korepetycji jest jeszcze bardziej rozwinięty niż drugi. A ja mam przyjemność być jednym z tutorów dla uczniów. Stało się tak także dzięki pandemii. Sytuacja kontaktu jest, można powiedzieć, bardziej intymna, ale w sposób intelektualny uczniowie mogą być bardziej szczerzy. Mogą wyrazić swoje wątpliwości bez obawy, że zostaną osądzeni w obecności innych uczniów, albo mogą po prostu wyłączyć kamerę, jeśli nie czują się na tyle dobrze, aby w pełni uczestniczyć w spotkaniu 1 na 1. Możliwości jest wiele, wiele scenariuszy. I jeszcze raz mogę powiedzieć, że dzięki rzeczywistości internetowej, którą mamy dwa lata temu, byłbym szczęśliwy, a jeśli chodzi o zalecenia, aby mieć większe zaufanie do komunikacji online, bo wierzę, że to jest nasza przyszłość. Czy tego chcę, czy nie, będziemy bardziej online i offline. Warto więc znaleźć dobre rozwiązanie, które jeszcze bardziej rozwinie kulturę komunikacji on-line, szczególnie w procesie edukacji. ”

[interesariusz z Polski

Comparative Research Network CRN (Niemcy)

COMPARATIVE RESEARCH NETWORK:

Comparative Research Network CRN aktywnie angażuje się w badania naukowe, działalność dydaktyczną i kulturalną, łączącą sferę idei z codziennym doświadczeniem. Jak sama nazwa wskazuje, działamy międzynarodowo i międzykulturowo. Tylko poprzez przemyślane porównania możemy zinterpretować naszą lokalną rzeczywistość, uczynić ją bardziej zrozumiałą i opracować strategie rozwiązywania problemów, które wpływają na nasze codzienne życie. CRN realizuje badania zarówno jako partner w ramach międzynarodowych konsorcjów, jak i w ramach własnych projektów. CRN publikuje serię dokumentów roboczych, które przedstawiają pracę swoich członków szerszemu gronu odbiorców.

Stowarzyszenie Na Rzecz Spółdzielni Socjalnych (Polska)

Stowarzyszenie Na Rzecz Spółdzielni Socjalnych powstał w 2003 roku w Poznaniu, jako następca i kontynuator działalności stowarzyszenia pod nazwą „Nasz Dom”. W 2005 roku decyzją Walnego Zgromadzenia organizacja zmieniła nazwę z „Nasz Dom” na Stowarzyszenie Na Rzecz Spółdzielni Socjalnych. Główną ideą jest wspieranie rodzącego się w Polsce ruchu spółdzielczości socjalnej.

Zasadniczym zadaniem stowarzyszenia jest pomoc w zakładaniu spółdzielni socjalnych, dopełnieniu formalności prawnych oraz stworzeniu odpowiednich warunków do prowadzenia działalności gospodarczej. Stowarzyszenie zapewnia swoim współpracownikom pomoc doradczą i informacyjną w ich bieżącej działalności.

Uniwersytety Cypryjski – SEIT Lab (Cypr)

Uniwersytet Cypryjski pragnie ugruntować swoją pozycję jako pionierska instytucja badawcza, osiągając międzynarodowe uznanie naukowe w europejskim szkolnictwie wyższym, oferując konkurencyjne programy i stać się centrum doskonałości w szerszym regionie eurośroziemnomorskim.

Główne cele Uniwersytetu są dwojakie: promowanie stypendiów i edukacji poprzez nauczanie i badania oraz wzmacnianie rozwoju kulturalnego, społecznego i gospodarczego Cypru.

W tym kontekście Uniwersytet uważa, że edukacja musi zapewniać coś więcej niż tylko gromadzenie wiedzy. Musi także zachęcać uczniów do aktywnego udziału w procesie uczenia się i nabywania wartości niezbędnych do odpowiedzialnego zaangażowania w społeczność. Uniwersytet wyznacza wysokie standardy dla wszystkich dziedzin nauki. Badania są promowane i finansowane na wszystkich wydziałach ze względu na ich ogólny wkład w naukę oraz ich zastosowania lokalne i międzynarodowe.

Changemaker Educations (Szwecja)

Changemaker Educations, ChangeMaker AB została założona przez Toma Løyche i Pera Myréna jako firma konsultingowa w 1998 roku. Tom Løyche jest dyrektorem generalnym Changemaker i liderem napędzanym pomysłami, który tworzy możliwości z rzeczywistości, a rzeczywistość z możliwości. Per Myrén jest dyrektorem ds. rozwoju i certyfikowanym podpalaczem w Changemaker AB. Jest typowym fachowcem, przedsiębiorcą i wykonawcą.

Od ponad 20 lat pomagamy firmom i organizacjom w dostarczaniu szytych na miarę rozwiązań w zakresie przywództwa, budowania zespołu i zarządzania zmianą. Organizacja oferuje warsztaty i wykłady, prowadzenie projektów i kompetencje procesowe, zarówno dla firm, szkół, jak i osób prywatnych.

Regional Institute for Training & Research - I.Re.Forr. (Włochy).

I.Re.Forr. jest spółką z ograniczoną odpowiedzialnością założoną w 1984 roku, posiadającą różnorodne doświadczenie w obszarze szkoleniowo-badawczym.

Akredytowana przez Region Bazylikata od 2004 roku, uzyskała Certyfikat Jakości ISO 9001 Wersja 2008 od CERMET z Certyfikatem nr. 8249-A.

Praca w branży szkoleń zawodowych:

Towarzyszy młodym ludziom w wejściu na rynek pracy, zwracając szczególną uwagę na wymagania zatrudnienia i zawodowe;

Towarzyszy rozwojowi zawodowemu pracowników przez całą ich karierę zawodową;

Prowadzi interwencje szkoleniowe ze środków publicznych i prywatnych; Pomaga firmom i pracownikom w przekwalifikowaniu się i zwolnieniu pracy indywidualnej;

Oferuje kształcenie na odległość, umożliwiające rozwój umiejętności poprzez Internet i nowe media;

Wynajem własnych sal lekcyjnych.

Dzięki sieci relacji, zespołowi i wewnętrznej kadrze profesjonalistów, I.Re.Forr może pochwalić się doskonałymi praktykami relacyjnymi, menedżerskimi i zawodowymi, zarówno jeśli chodzi o artykuł dydaktyczny, jak i dostosowywanie najbardziej efektywnych metodologii.

INNOVED (Grecja)

INNOVED jest organizacją pozarządową, działającą w sektorze non-profit. Powstała w 2019 roku organizacja ma własną tożsamość i eksponowaną pozycję w Grecji.

Główną misją InnovED jest wspieranie i promocja osób i/lub organizacji w zakresie kształcenia i szkolenia zawodowego, a jedynym celem jest wspieranie i zwiększanie szans na zatrudnienie oraz usamodzielniania się poprzez materiały, techniki i metody edukacyjne wspierające innowacje.

Cele organizacyjne opierają się na tworzeniu i rozwoju wiedzy i umiejętności poprzez badania, doświadczenie praktyczne, szkolenia i symulacje, tak aby w efekcie przyczynić się do rozwoju kulturalnego i gospodarczego społeczności lokalnej i szerszego społeczeństwa.

InnovED koncentruje się na doskonaleniu edukacji i szkoleń poprzez badania, eksperymenty, szkolenia, wymianę dobrych praktyk poprzez wysoce innowacyjny charakter z wykorzystaniem najnowocześniejszych technologii i aplikacji, które służą jego celom.

MEAG - Mullingar Employment Action Group (Irlandia)

MEAG to wspierana przez społeczność organizacja non-profit, która powstała w 1986 roku, aby pomóc w walce z bezrobociem w regionie. Nasze Centra Przedsiębiorczości są domem dla 26 MŚP bezpośrednio wspierających ponad 200 miejsc pracy.

MEAG sponsoruje również i wspiera rozwój oraz edukację zawodową i szkolenia osób poprzez różne programy, w tym "Inicjatywę Pracy", "Zatrudnienie Społeczności" i "Program Usług Społecznościowych" (obecnie łącznie 50 uczestników).

Cele i zadania Mullingar Employment Action Group są następujące: (1) wspieranie zakładania i rozwoju przedsiębiorstw, które zapewniają realne zatrudnienie, (2) zarządzanie przestrzenią inkubacji przedsiębiorstw i wspieranie przedsiębiorczości oraz małych i średnich przedsiębiorstw oraz (3) tworzenie centralnego wizerunku społeczności mającego na celu promowanie Mullingar jako miasta przedsiębiorczości i inicjatywy.

Współpraca z organizacjami i osobami na szczeblu lokalnym, krajowym i międzynarodowym w celu zapewnienia, że MEAG świadczy usługi i udziela wsparcia zgodnie z ustalonymi najlepszymi praktykami.

Poprzez europejskie projekty partnerskie MEAG uczy się od krajów i organizacji w całej Europie o najlepszych praktykach w opracowywaniu programów i wsparcia.

